

Evanjelizácia času konca

62-0603, Jeffersonville, IN
(THE END TIME EVANGELISM)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Evanjelizácia času konca

(THE END TIME EVANGELISM)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 3.6.1962 v Jeffersonville, IN

¹ Ďakujem ti, brat Orman. Skloňme teraz na chvíľu svoje hlavy, ku slovu modlitby. A zatiaľ, čo máme sklonené svoje hlavy, som zvedavý, či sú tu takí, ktorí by mali zvláštnu potrebu, a chceli by ju dať na známosť, zodvihnutím svojej ruky. Pán vidí tieto veci, som si istý. Dôverujem, že On to udelí ...

² Náš nebeský Otče, zhromaždili sme sa dnes ráno, pre žiaden iný účel, ako zvelebovať Meno nášho Pána Ježiša. A my Ti ďakujeme, že sme už pocítili Jeho prítomnosť. A sme si istí, že On sa s nami stretne, pretože to je Jeho zaslúbenie, že „Kdekoľvek dvaja alebo viacerí sú spolu zhromaždení v Mojom Mene, Ja budem v ich strede.“ Tak, chceli by sme poprosiť, Pane, aby Tvoje požehnania boli nad týmito dnešnými potrebami, ktoré boli dané na známosť, zodvihnutím rúk. Ty vieš, čo je za tou rukou, v srdci, a ja sa modlím, aby si odpovedal každému jednému. Ďakujeme Ti dnes za tú príležitosť uctievať Ťa. Ďakujeme Ti za cirkev a za ľudí a za bratov tej rovnocennej viery. A teraz prosíme, aby si nám dnes udelil túžby našich srdc, a to je slúžiť Tebe. Nakým nás tou skrytou mannou, o ktorej si povedal v Biblii, že bola daná, ktorá bola odložená jedine pre kňazov. A sme učení, že sme kňazmi Božími, obetujúcimi duchovné obete, a to je ovocie našich rtov, dávajúcich chválu Jeho Menu. Tak, teraz sa modlíme, aby si nás požehnal, v tej ďalšej časti tejto bohoslužby, zlomil nám chlieb Života. V Ježišovom mene, amen.

⁴ Som rád, že môžem dnes ráno znovu vidieť našu veľkú rodinu, a som šťastný, že tu môžem byť s vami. A pre cudzích a tých, ktorí putujú po rozličných častiach krajiny, ktorí sú tu v toto nedeľné ráno, zhromaždení spolu s nami. Nemáme žiadnu denomináciu, a my sa len zhromažďujeme. Ľudia, ktorí veria v Boha, sa zhromažďujú spolu, aby spolu uctievali Pána, a obetovali naše modlitby Bohu, vyznali sa Jemu. A každú nedeľu a každý deň ideme cez očistec. To znamená, že očisťujeme naše duše skrze Jeho Svätého Ducha od našich hriechov. Snažíme sa žiť tak zbožne, ako len vieme, v tomto prítomnom veku a vyhľadávame Jeho objavenie sa každého času. A čakáme na to každý čas.

⁵ Tak, máme dnes veľký program. Máme tu dnes ráno služby našej nedeľnej školy a potom večer máme špeciálny program, dnes večer. Môj dobrý priateľ, brat Jozef Boze, ktorý nie je medzi nami cudzí, ale verím, že to je asi prvýkrát, čo nás navštívil v zbere. Je to... Vždy som mal dve cirkvi z celého sveta, kde som cestoval, ktoré som vždy nazýval, „Modelové cirkvi.“ A jedna z nich je cirkev brata Jozefa Bozeho, filadelfská cirkev, Chicago, Illinois, a tá druhá je u brata Jacka Moore v Shreveporte v Luisiane. Bol som v tých cirkvách toľkokrát, že keď prichádzam domov z misijných ciest, niekto povie, „Nevolajte do Jeffersonville pre brata Branhama, zavolajte len do Chicaga, ak nie je tam, tak potom zavolajte do Shreveportu.“ Bol som tam tak mnoho krát.

⁶ Jozef opustil Chicago. To najprv zlomilo naše srdcia, keď sme pomysleli, že on musel opustiť Chicago, ale po modlitbe sme zistili, že to bol Boh, ktorý mu dával povolanie. A tento môj malý priateľ teraz vyrazil do veľkej práce v Tanganike a Keni a Ugande, a robí veľkú prácu. A my cítime, že mu chceme pomôcť ho podporiť, každým spôsobom, ktorý môžeme v týchto zhromaždeniach. A ja plánujem, ak to bude Božia vôľa, v tomto nadchádzajúcom januári, aby som bol s ním v jeho školách, po Afrike, tam, ako pôjdeme do Južnej Afriky, z jeho škôl. A ja ... On vám povie o tom dnes večer viac, v jeho príhovore k cirkvi. Bude hovoriť dnes popoludní, myslím, že okolo ôsmej hodiny, akonáhle sa skončí príprava. A potom, on má nejaký film, ktorý, som si istý, že radi uvidíte. A ten film je o jeho školách v Afrike, a čo Pán pre neho urobil, za tých krátkych pár rokov. Je to pre mňa veľmi povzbudzujúce, ukázať, čo... Vidieť ten film, pretože to ukazuje, čo môže Boh urobiť s jednou osobou, ktorá nájde Jeho vôľu a miesto. Po rokoch čakania, aby to našiel, a potom kráča tou cestou, ktorou ho Boh smeruje... Privádza svoje deti. Tá prvá časť toho je veľmi malá časť.

⁷ A ako mnohí z vás viete, Jozef má trochu zmysel pre humor, a on si asi pomyslel, že budem vidieť jeho film, a tak on išiel raz v noci, a chcel nafilmovať leva. A tam v Afrike je mnoho levov. Tak, Jozef ide von a nakrúca leva. A myslím, že je to veľmi milé, potom, ako tá matka ulovila korisť a oni zjedli to zviera, a ona sťahovala z neho kožu. A to jej malé mláďa ju nasledovalo a snažilo sa tak isto správať, snažilo sa to znovu zabiť. Vidíte? A som si istý, že vy, mladí, že sa vám to bude páčiť, myslím, že je to päť alebo desať minút z toho, v tej prvej časti filmu. Tak prídte skoro.

⁸ No, nebol som požiadaný toto povedať, nechcem toto povedať, Jozef o tom nič nevie. Ale myslím, že dnes večer chceme preukázať, že si brata Jozefa ceníme, a vyzbierame obeť pre jeho misijnú prácu za

morom. Veríme, že Pán Ježiš prichádza. A ak ste dali na malú misiu a obeť, alebo niečo pre misionárov, alebo niečo, čo by ste radi dali ako svoj príspevok tomu, vypíšte svoj šek na Jozefa B-o-z-e, na dnes večer. B-o-z-e. Je to pravda, že? Jozef Boze. A to je ... Poznám brata Jozefa ako svojho dôverného osobného priateľa a viem, že to pôjde pre kráľovstvo Božie, podľa jeho najlepšej známosti.

⁹ A tak predtým, ako pôjdeme ďalej, chcel by som ho predstaviť, a aby tu len povedal krátke slovo. Snažil som sa ho doviesť do toho, aby prevzal rannú službu, ale on nechcel, tak bude hovoriť k nám večer, o ôsmej hodine, tak dlho, ako bude chcieť. A projektor bude tu nastavený, aby ste mohli vidieť ten film. Ale práve teraz, rád by som bol, aby niečo povedal cirkvi, a predstavil sa cirkvi, môj dobrý priateľ a brat Jozef Boze, brat Boze [Brat Boze hovorí osem minút - pozn. prekl.] Ďakujem ti, brat Boze, to je veľmi pekné. Toto je Švédsko a Írsko spolu. Nech ťa Boh žehná, Jozef. Ďakujem ti za tvoje komplimenty, brat Jozef. Je to... Ja môžem povedať to isté o ňom. Som tak vďačný Pánovi za jeho veľkú prácu, ktorá ide ďalej v Afrike, a on vám o nej povie viac dnes večer.

¹⁰ A teraz myslím, že Billy sa tu vkradol a povedal mi, alebo bratovi Nevillovi, alebo niekomu, že tá akustika vzadu nie je príliš dobrá. Alebo mohli by ... Môžete tam vzadu počuť dobre? Nie, nepočujú veľmi dobre. Môžete prispôsobiť tie prístroje?

A verím, zatiaľ čo čakáme, kým to urobia, myslím, že moja neter Donna, má svoje malé, ona a Teddy, majú maličké, ktoré chcú odovzdať Pánovi. A tak Donna, ak by si priniesla teraz tvoje maličké, no ... A pozrime, kde je tá sestra za klavírom, tá pianistka. Je tu?

¹² [Brat Edgar Branham hovorí, „Použi jeden z tých mikrofónov na stranách, drahý“ - pozn. prekl.] Tento tu? [„To je dobre.“] V poriadku, pane. [„Obidva majú dosah.“] To bude v poriadku, dobre. Mal som ... Stál som na zlom mieste. Myslím, že to som bol ja, ktorý som stál na zlom mieste.

No, máme takú malú pieseň, ktorú obyčajne spievame v tomto čase, pre týchto maličkých, a to je, „Prineste ich, prineste maličkých k Ježišovi.“ No v tom...

Mnohé cirkvi týchto maličkých ffkajú, a to je v poriadku, ak to chcú robiť, to je celkom v poriadku, čo sa mňa týka, a iní majú spôsoby, ktoré možno nazývajú krstom, a ak to chcú nazývať krstom, to je v poriadku, čo sa mňa týka.

Ale Písmo je to, čo sa snažíme nasledovať, presne tak, ako to Biblia hovorí. Len držať to rovno v Písme. Nie je žiadne miesto v Biblii,

v Novej Zmluve, okrem toho, že privádzali malé deti k Ježišovi a On ich žehnal, a povedal, „Nechajte malé deti prísť ku mne, pretože takých je kráľovstvo nebeské.“

Tak, to je spôsob, ako to robiť. Pastor a ja tu stojíme, berieme tých maličkých, a obetujeme modlitbu zasvätenia Pánovi. A potom, keď oni sú ...

¹⁶ Cítíme, že nemluvňa nemá žiaden hriech. Nemá viac hriechu, ako keď sa narodilo. My sme všetci narodení v hriechu, utkaní v neprávosti, a prišli sme na svet hovoriaci klamstvo. A teraz, keď Ježiš zomrel na Golgote, On vzal preč hriechy sveta. Potom, dieťa sa mohlo narodiť, alebo mohlo zomrieť, predtým, ako sa narodilo, alebo sa narodilo predtým, ako prišlo do veku zodpovednosti, ono nemá žiadne hriechy. Ježiš vzal preč hriechy sveta. Ale potom, ako sa stáva dostatočne staré, a pácha hriech, potom musí vyznať svoje hriechy a byť pokrstené na odstránenie svojich hriechov. Rozumiete? Ale teraz, samozrejme, ono je príliš mladé.

¹⁷ Tak spievajme teraz tú starú dobrú hymnu, spievajme to spolu. Nevie, či môžem...

*Prineste ich, prineste ich,
prineste ich z polí hriechu,
prineste ich, prineste ich,
prineste maličkých k Ježišovi.*

Ako sa volá? Teddy, Junior. V poriadku, pane. Sme šťastní, že môžeme vidieť túto mladú dvojicu tu dnes ráno, s týmto malým, pekným, mladým Teddym, a modliť sa k Bohu, aby ho bohaté požehnal a dal mu večný život v tom svete, ktorý má prísť, a dlhý život tu. Môžem ho na chvíľu podržať? Toto je mladý Teddy Arnold. Všetci tu poznáme Teddyho, on je brat tu v cirkvi, ženatý s dcérou môjho brata, s Donnou. A oni tu majú svojho maličkého, sú tu noví. Myslím, že toto je váš druhýkrát, a to ďalšie je malé dievča. Je to tak? Toto je taký žiarivý chlapec. Vždy sa bojím, že ich zlomím, keď prichádzajú... Takí sú zlatí. Ja sa len bojím, že ich zlomím.

No, viete si predstaviť, ako matka prináša svoje maličké ako toto ku Pánovi Ježišovi? Ak by tu On bol dnes ráno v Osobe, ako my tu stojíme, táto matka by rýchlo bežala k Nemu, a chcela by, aby položil svoje ruky na toto dieťa a požehnal ho. Ockove srdce by poskočilo od radosti. Vieme, že Boh im ho dal k ich zjednoteniu, a oni ho chcú dať

späť Bohu, ako znak toho, že si cenia, že On im ich dal. Skloňme naše hlavy.

²⁰ Náš Nebeský Otče, snažíme sa nasledovať Tvoj príklad. Keď k Tebe matky a otcovia prinášali svoje malé deti a Ty si na nich kládol ruky a žehnal ich. A teraz, Nebeský Otče, táto mladá dvojica bola vo svojom dome požehnaná tým, že obdržala tohoto malého chlapca, malého Teddyho Arnolda, juniora. Tak sa modlíme, Nebeský Otče, aby Tvoje požehnania spočinuli na tom dieťati. Kladieme svoje ruky na neho, ako pamiatku Teba a Tvojho zaslúbenia a nám, že máme klásť svoje ruky na ľudí na pamiatku Tvojho veľkého Slova. Požehnaj malého Teddyho. Bože, modlíme sa, aby si mu dal dlhý život, dobré zdravie, nech môže žiť, aby videl príchod Pánov, ak to bude možné.

A modlíme sa za tohoto otca a matku, nech sú požehnaní vo vychovávaní tohoto dieťaťa. A ak je nejaký zajtrajšok, učíš ho kazateľom, Pane, Evanjelia, a daj mu veci, ktoré si zaslúbil ľudskej rase, aby mohol mať život a hojný život. Dávame ho teraz Tebe, malého Teddyho Arnolda, v mene Ježiša Krista. Amen. Nech ťa Boh žehná, Donna a Teddy, majte dlhý život a mnoho požehnaní, a tebe, maličky Tedy, pretože On ťa miluje.

²² Ó, myslím, že sú takí rozkošní, títo maličkí. Mám rád všetkých ľudí, ale mám na mysli deti, a potom starých ľudí, keď zostarnú. Niektorý starý muž alebo žena, ktorí prešli už dlhú cestu a sú takí chatrní a myslím, že sú v takom poľutovaniahodnom stave, a myslím, viete, že by sme nikdy nemali... Keď ich vidíme prechádzať ulicou, máme zastaviť. Čo ak by to bol tvoj ocko alebo tvoja matka. Rozumiete? Oni sú niekoho, tak ich rešpektujte. A oni rozprávajú možno pomaly a dlho, a možno veci, ktoré nechcete počuť, ale pamätajte, aj vy raz môžete zostarnúť, tak ich vždy rešpektujte.

²³ A tí maličkí. Kto by mohol zle zaobchádzať s takýmito. Mimo chodom, to by ste nikdy nemali robiť. Viete, Ježiš povedal, „Hľadte, aby ste nepohrdli jedným z týchto maličkých, pretože anjeli vždy hľadajú na tvár Môjho Otca, ktorý je v nebesiach.“ Pamätajte, oni majú anjela. Keď sa narodíte, on zostáva s vami po celý váš život. A teraz, po tom, ako ste spasení, máte potom Ducha Svätého a On vás vedie a sprevádza.

²⁴ A teraz sa dívam rovno do obecnstva, aby som sa pozrel, ktorých poznám. Ak sa nemýlim, vidím jednu sestru z Chicaga, rovno tu, a to robí, že sa cítite ako doma, keď reprezentujete Chicago, sestra Peckinpauha a všetci tí ďalší. Sme šťastní, že tu dnes ráno môžeme vidieť brata a sestru Coxových a Charlieho, Nelly, ako ich poznáme. A

Rodney je tiež niekde tu, nazdávam sa, sestra Coxová. A brat Willard Crase, jeden z našich bratov kazateľov tu. A tak mnoho ďalších, že by som ich sotva mohol všetkých pomenovať.

²⁵ Som rád, že tam vzadu vidím brata Evansa a sestru Evansovú. To je ten muž, o ktorom som vám trochu hovoril, ohľadne toho štrkáča, a Pán... Zdvihol by si, brat Evans, svoju ruku, alebo niečo, aby tak tam mohli vidieť, že... Chytali sme ryby a zemný štrkáč ho uhryzol rovno do nohy. A ja som na neho položil ruky a modlil sa za neho, a ani to neopuchlo, a ani nemal viac už s tým... Potom. A Biblia hovorí, viete, „Budú vyháňať diablov, budú šliapať po hadoch a škorpiónoch a hadov a nič im neublíži, a ich ... V Mojom Mene tým, ktorí mi veria“, čo všetky tie moci, a čo môžu urobiť, a tak ďalej, to nám bolo dané. Potom, ak sa len nebojíte...

²⁶ Čo ak by vám niekto dal šek a mali by ste tam na spodnej strane podpísané meno, a ak by ste po celý svoj život nosili ten šek vo svojom vrecku, to by vám neurobilo nič dobré. Musíte to speňažiť. Tak každé zaslúbenie v Biblii má na svojej spodnej strane podpísané meno Ježiša. Banka Neba je zodpovedná, ten depozit bol daný na Golgote. Keď naše hriechy boli odpustené, a my sme učinení synmi a dcérami Božími. A preto, nebojte sa speňažiť každý dar, ktorý Boh zaslúbil. Len pamätajte, On to zaslúbil a je to tvoje.

Videl som Ho zastaviť plamene ohňa, zastaviť krv, utíšiť násilie diabla a vyhnat' nepriateľov a uzdraviť rakovinu, vzkriesiť mŕtvych. Keď tam stál lekár, a ten človek bol mŕtvy hodiny a hodiny, a bol znovu vzkriesený do života. Uvidel som to sám, vo svojej malej slabej službe, čas od času, zakaždým. Tak, videl som divé zvieratá skrotené, až sa nemohli ani pohnúť, a všetky také veci. Tak, On je len... On je stále Bohom. On... Ak bol kedy Bohom, On je stále Bohom. A ak On, ak On nikdy... Ak On nie je Bohom, potom nikdy nebol Bohom, pretože On by musel byť... Musel byť Bohom, musel by byť nekonečný. Poznal by všetky veci, musel by byť všemohúci, všemocný, všadeprítomný, byť všade. A, ó, On je Bohom. Dokonalosť dokonalosti je Boh.

²⁸ No, ja nemám v úmysle ... Niekedy, keď vyučujem tieto lekcie nedeľnej školy, sú potom asi štyri hodiny, tak nejako. Pred pár týždňami tu, som kázal šesť hodín. No, dúfam, že vás nestraším, viete, ale... Ale dnes ráno to tak nemám v úmysle, iba päť a pol hodiny. Nie, iba ...

Možno s vami teraz na nejaký čas nebudem, ideme do Virginie, alebo hore do Karolíny, a severnej alebo južnej Karolíny, a potom na západné pobrežie, hore na západné pobrežie, a potom do Kanady a na

Aljašku, a potom späť. A možno, ak bude Pán chcieť, pôjdem do Afriky a navštívim Jozefa, a pôjdem opäť až dolu, do Južnej Afriky.

³⁰ A prednávkou sme mali v Južnej Afrike veľké zhromaždenie, keď sa to celkom zmenilo pre Afriku, behom pár hodín, keď Boh vo svojom zázračnom spôsobe, kedy na prvých stránkach novín uverejnili články, celé prvé a druhé a tretie strany boli samé články ohľadne zhromaždení. Na začiatku ich oni len uzemnili, nedali nejakému človeku ani benzín, pretože on išiel na to zhromaždenie. Oni mu ho ani nepredali a povedali, „Taký fanatik ako toto...“ A na druhý deň mu boli ochotní dať benzín zadarmo. Vidíte? Tak, teraz ten rozdiel, vidíte? Ja som... Niečo sa deje. Ten človek tam hladkal nejaké šteňa, viete, a povedali mu, povedali, „Kam ideš?“ On povedal, „Idem dolu do Johannesburgu.“

Povedal, „Ó, si obchodník?“

Povedal, „Nie, idem dolu navštíviť zhromaždenia brata Branhama.“

Povedal, „Čo?“

Povedal, „Vyzeráš na rozumnejšieho človeka, ako to.“

On povedal, „No,“ povedal, „Som kresťan a idem sa dolu pozrieť.“

On povedal, „Choď si zohnať benzín niekde inde.“

A tak na druhý deň, keď sa vracal, to bola len zastávka medzi tým miestom a Transvaalom, tak on musel ísť hore cez to, a zastavil sa na tej ďalšej pumpe, pod tým. A ten chlapík vybehol a chytil ho a povedal, „Pod' sem hore, pod' sem hore.“ Noviny majú na všetkých prvých stránkach a druhých a tak ďalej, je toho plno, čo náš Pán urobil. A tak, my sme za to vďační.

³⁵ Tak, a teraz pre také malé zhromaždenie, všetci z vás, ktorí ste tu, a máte tu svojich priateľov, máme byť teraz v Cow Palace. To je veľká výstava západného dobytky na západnom pobreží v Južnej Bráne. Niektorí z vás, ktorí sú ako ja, ktorí máte radi zbrane, ja tam budem, kvôli továrni Weatherby, a poďte so mnou, ak chcete, ak tam niekde budete. A tak oni pôjdu na mnohé miesta počas dňa a môžete ísť na Catalina Island, viete, ako to tam je. A vy, muži, ženy s malými deťmi, Disneyland. A tak, on je členom jednej z týchto skupín, tak prídte. Viem, že budete mať dobrý čas. A ponad to všetko modlite sa, aby Boh otvoril oči neveriacich a učinil obrátených ku Kristovi.

³⁶ Tak ideme teraz čítať trochu zo Slova, z Biblie, pretože rád to robím. A potom tu mám zapísané niektoré miesta Písma a nejakú poznámku, ohľadne čoho by som chcel dnes ráno na krátko vyučovať. Pamätajte na zhromaždenie dnes večer... A potom by som vám rád povedal, čo všetko sa tento týždeň stalo, v súkromných rozhovoroch, a tak ďalej, ale nemám čas. A viem, že niektorí z nich tu dnes ráno sedia, ktorí stále čakajú na tie rozhovory, ktorí nie sú z tohto mesta. Budeme sa snažiť k nim dostať tento týždeň, tak rýchlo, ako... Budeme sa snažiť prebrať všetko, čo čaká, predtým, ako odídeme.

³⁷ Tak chceme si teraz otvoriť Evanjeľiá, v Markovi 16, 16. kapitola svätého Marka, a moja téma dnes je, „Evanjelizácia času konca.“ Tak, začnime čítať v Markovi 16, asi od 14. verša.

Naposledy sa ukázal tým jedonástim, keď sedeli za stolom, a karhal ich neveru a tvrdosť ich srdca, že neuverili tým, ktorí ho videli vstalého z mŕtvych.

A povedal im: Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu!

Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený.

A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazyky,

hadov budú brať, a keby vypili niečo smrťonosné, neuškodí im; na chorých budú vzkladat' ruky, a budú sa mať dobre.

A tak Pán Ježiš, keď dohovoriť s nimi, vzatý bol hore do neba, a sadol si po pravici Božej.

A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval slovo tým, že ho sprevádzaly divy. Amen.

Je tak mnoho, čo by mohlo byť o tomto povedané. Toto je to posledné poverenie, ktoré dal Pán cirkvi.

³⁹ Náhodou som sa tu pozrel. Snažím sa spomenúť si... Brat West, snažil som sa pred chvíľou spomenúť si na tvoje meno, ako sme sa vrátili z Georgie, a nevedel som si spomenúť, ako sa voláš. To bolo práve pred chvíľou. A ten ďalší brat, ktorý tam sedí, neviem si spomenúť na jeho meno. A tak mnohí z vás rozumiete, že ja sa

nesnažím podceniť niekoho meno, ale oni len... Nedokážem mať ich mená vo svojej mysli, také zafixované.

⁴⁰ Tak teraz rozmýšľame o evanjelizácii v čase konca. A ktokoľvek, kto číta noviny a mohol by čítať ... Nebesia sú čierne a zatemňujúce sa a vystupujú oblaky a vtedy viete, že sa chystá dážď, a cítite to vo vzduchu, a vidíte také veľké pruhy, tam v ďalekej diaľke, a blesky a ten tlak vetra, a viete, že bude búrka, bude veľmi skoro pršať. Ktokoľvek, kto môže čítať noviny, a dokáže vidieť stav národa, národov, si uvedomuje, že niečo sa ide stať. Keď vidíte niekoho, aký je nevraživý, a ten druhý, a tí ostatní sa hádajú, so všetkými možnými druhmi zbraní, a tak ďalej, aby s tým bojovali, a niet žiadneho súhlasu, a berú si topánky a búchajú nimi o stoly, a všetko možné na svojich konferenciách, vtedy viete, že niečo sa ide stať. A to prináša na ľudí taký druh pocitu, že niečo sa s istotou ide stať. Svet, ako by sme to nazvali, kozmos, ten vonkajší svet cíti, že prichádza zničenie. Hovoria o atómovom veku, že sa chystá vypuknúť.

Kresťan vie, že to je príchod Pánov. Je určitá atmosféra. Závisí to na tom, na čo sa dívate, pretože náš Pán nám jasne povedal, čo sa stane v tom čase, a my nevieme minútu alebo hodinu, ale vieme, že sa k niečomu teraz približujeme.

⁴² Ako som hovoril pred nedávnom, pozoroval som raz jedného baránka, v Afrike, v ohrade, a on sa veľmi pokojne pásol, a zrazu znervóznel. A divil som sa, čo sa s tým malým stvorením stalo. A vy viete, že ovca si nedokáže nájsť svoju cestu späť, odkiaľkoľvek prichádza, je úplne stratená. To je ten dôvod, prečo nás Pán pripodobňuje k ovciam. Rozumiete? Keď sme stratení, je len jedna jediná vec, ktorá nás môže priviesť naspäť, a to je Pastier. A tento maličký bečal a bol zblúdený od ohrady. A všimol som si tam nižšie v tráve, ten maličký to nedokázal vidieť, a baránok alebo ovca necíti svojho nepriateľa, ako ostatné zvieratá, ako jeleň alebo niečo také, ale dokáže vycítiť, že smrť je na blízku. A tam bol lev, ktorý sa tam približoval, potichu prichádzal. Cítil tú ovcu, tak on tam prichádzal, aby ju dolapil. A to maličké sa stalo také nervózne, a vy ste nedokázali vidieť dôvod prečo, ale to bola smrť, ktorá číhala tak blízko, až ono bolo nervózne.

⁴³ A svet je práve teraz, v takom neurotickom stave, až oni pôjdu dolu ulicou, deväťdesiat míľ za hodinu, aby si sadli do pivného baru a pili, dve hodiny predtým, ako sa dostanú domov. A to je taký nápor...

Prehovor k niekomu, ó, oni vybuchnú. Ako som hovoril minulé večer v modlitebni, a o tom, ako som išiel do nemocnice tu, a snažil

som sa dostať k jednému prípadu, ktorý zavolať brat Neville. A zakaždým, ako som hovoril k nejakej sestričke alebo k lekárovi, oni na mňa vyskočili, „Nič o tom neviem!“

No, pomyslel som si, „Čo sa deje, každý len vypúšťa tlak, nazdávam sa.“ Tak... Ale lekár, psychiatri sa liečia psychiatrami. Ale existuje východisko, a to je Kristus.

⁴⁶ No, kresťan by nemal byť v takom stave. Mali by sme byť šťastní, očakávajúci na príchod, pretože je na blízku. Môžeme cítiť ten chladný vánok Golgoty. Keď sa pozrieme dolu, a vidíme Boha neba, ktorý dal zaslúbenie, a práve tie veci, ktoré Ježiš činil vo svojom živote, boli zaslúbené, že sa navrátia v posledných dňoch, a my to tu vidíme. Čo je to? To je dych toho občerstvenia, ako keď prichádza dážď. Vidíte? Vieme, že vykúpenie je na blízku. Niečo sa ide stať. No, svet to nevidí. Oni sa tomu smejú. Pretože to je tak, ako to bolo v tých iných dňoch. Ale my vieme, že to sa približuje.

A to je ten dôvod, prečo som dnes vybral tému ako poslednú na nejaký čas tu v modlitebni, ohľadne evanjelizácie času konca. A keď konáme misijnú prácu, alebo zahraničnú misiu so Slovom Božím, vieme, že sme vždy vo vôli Božej, lebo Ježišovo prvé poverenie Jeho cirkvi bolo, „Choďte a kážte Evanjelium.“ Toto posledné poverenie bolo kázať Evanjelium.

⁴⁸ Po prvýkrát, kedy On, kedy ordinoval nejaké osoby kázať Slovo a ísť cez celú krajinu, On povedal, „Uzdravujte nemocných, krieste mŕtvych, vyhánajte diabla, zdarma ste dostali, zdarma dajte.“ Svätý Matúš, desiata kapitola, poslať tých sedemdesiatich po dvoch. To bolo to prvé poverenie, ktoré On dal svojej cirkvi. No, to posledné poverenie, ktoré dal svojej cirkvi, rovno predtým, ako bol prijatý do Slávy, povedal, „Choďte do celého sveta.“ On práve vstal z mŕtvych, a mnohí z nich tam stáli, a On karhal tvrdosť ich srdca kvôli ich nevere, že neuverili tým, ktorí Ho videli, potom, ako vstal z mŕtvych. Vidíte? Oni mali svedectvo, že videli Pána. Tí ostatní to neverili, a On ich karhal kvôli tvrdosti ich srdca. Oni neverili týmto ľuďom, ktorí Ho videli, že nie je mŕtvý. „On žije.“

⁵⁰ Tá istá vec je dnes, keď Ho vidíte pri práci. No, my sme už uvideli a svedčíme o zjavení sa Pána. Pamätajte, zjavenie sa a príchod sú dve odlišné slová. Zjaviť sa, a potom prísť. Teraz je to zjavenie sa. On sa už zjavil v týchto posledných dňoch, rovno tu s nami, v týchto posledných pár rokoch. No, to je znamenie Jeho príchodu. On sa zjavuje vo svojej cirkvi vo forme Duchu Svätého, ukazuje, že to je On, pretože ľudia nemôžu činiť tie veci, ktoré vidia konať Duchu Svätého, tak to je

zjavenie sa Pána. No, pamätajte, to hovorí o oboch miestach, "Zjavenie sa" a „Príchod.“

⁵¹ No, On ich karhal kvôli tvrdosti ich srdca, pretože neverili tým, ktorí Ho videli. Verím, že to isté je dnes. Potom, čo sme... Oni uvideli... Oni neverili svedectvu tých ľudí, a On ich za to karhal. A potom ich poveril ísť do celého sveta, kázať Evanjelium každému stvoreniu, a že On bude s nimi až do zničenia, do konca sveta. „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“

⁵² No dnes, my sa snažíme vziať toto napísané Slovo, ktoré máme vo forme Písma, vo forme vyznaní, a tak ďalej, celému svetu. A misionári vyšli do všetkých miest. Ale čo tam nachádzame, keď sa tam dostaneme? Nejaký domorodec, ktorý nedokáže prečítať svoje meno, drží vo svojej ruke traktát. On o tom nevie nič viac, ako nevie o tom, ktorá je jeho pravá, a ktorá ľavá ruka. Ale keď Ježiš povedal, „Chodte a kážte Evanjelium.“ On nikdy nepovedal, „Vyučujte Slovo.“ On povedal, „Kážte Evanjelium.“ A Evanjelium neprišlo iba v Slove, ale skrze manifestáciu Slova. Pretože to je jediný spôsob, ako sa to môže stať, to je cez vyplnenie sa Jeho zaslúbenia.

⁵³ Ako jeden si môže prečítať... Tak, ako v prípade Williama Jenningsa Bryanta, keď debatoval s Darelom ohľadom etiky Darwina. On mohol iba povedať, čo Darwin povedal, a William Jennings Bryant mohol povedať, čo Biblia povedala. To bola tá debata. Ale v tomto prípade, Boh prichádza medzi svoj ľud a dokazuje, že Jeho Slovo je zmanifestované. A jediný spôsob, ako to môžete urobiť, nie skrze leták, ale skrze Ducha Svätého, ktorý cez vás pracuje. Váš život sa stáva Jeho životom. On je vo vás.

⁵⁴ Pohanía, keď uctieajú modlu, oni sa pred tou modlou skláňajú, a veria, že tá modla k nim prehovorila, že ten boh, že ten ich boh sa obrátil a vstúpil do tejto modly a hovoril späť ku nim. No, to je práve v protiklade, obráťte to, čím Boh je. Boh nekoná s modlami. Vy ste Jeho nástrojom. Vy sa skláňate pred Bohom a On prichádza do vás a hovorí k ľuďom. To je ten rozdiel. On je živý Boh, pre živú osobu. Nie mŕtvý boh, ku mŕtvej modle. On je živý Boh, ku živej bytosti. A vy sa stávate Jeho svedkami, toho, čo On tu povedal.

To je teraz, všimnite si. Mnoho ľudí hovorí, že to bolo len pre apoštolov, čo On tu povedal, „Chodte do celého sveta a kážte toto Evanjelium každému stvoreniu, (a) tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“

⁵⁶ No, dnes my hovoríme, že dobrý člen cirkvi si potrasie ruky s pastorm, prepíše si svoje meno od Metodistov k Baptistom alebo od Baptistov k Metodistom, a tak ďalej, a žije celkom dobrý život. No, my misionári, my vidíme tých pohanov, že žijú život, s ktorým by sa títo Američania, takzvaní kresťania, nemohli nijako porovnávať. Tak, ak je všetko, čo sa počíta, len tvoj dobrý život, potom oni sú spasení tak isto, ako tí ostatní z nich skrze modlu. Ich morálka by nás zatienila, až by sme nemali šancu stáť v ich prítomnosti. To je pravda, pri ich skutkoch. Ale to nie je to.

Ježiš povedal, „Musíte sa znovu narodiť.“ Aby ste sa znovu narodili, to je nechať sa zomrieť a nechať Ducha Kristovho, aby prišiel do teba. Potom už nie si viacej svoj, to je Kristus v tebe. (Vidíte?) Duch Svätý. Pavol povedal, „Denne zomieram, hoci žijem, nie ja, ale Kristus, ktorý žije vo mne.“ Vidíte, Kristus.

⁵⁸ Ak by som vám povedal, že duch Johna Dillingera je vo mne, mal by som tu pušky a bol by som kriminálnik, pretože to by bol jeho duch vo mne. Ak by som vám povedal, že mám ducha umelca, vy by ste očakávali odo mňa, že budem maľovať obrazy umelca. Ak vám poviem, že som kresťan, a Duch Kristov je vo mne, alebo vo vás, potom my konáme skutky Krista. Ježiš povedal v svätom Jánovi, „Ten, kto verí vo mňa, skutky, ktoré Ja činím, on tiež bude činiť.“ A potom tu povedal, „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“

⁶⁰ No, počas veku, tam bol čas, kedy tieto znamenia nenasledovali veriacich. To je pravda. Prorok to vypovedal, a on to vypovedal nad Zachariášom. Povedal, „Príde čas, ktorý nebude nazvaný dňom ani nocou, ale v čase večera bude svetlo.“

No, slnko vychádza na východe a zapadá na západe. To sa nemení, to je to isté slnko. No, keď prišiel Duch Svätý, Ježiš, Syn Boží, On prišiel na východe k východným ľuďom. Bol deň... A to putovalo, ako civilizácia putovala za slnkom, prichádzalo to od východu na západ, a teraz sme na západnom pobreží ... Ak pôjdeme ešte ďalej, tak sme späť na východe. Tak... Ó, všetko naznačuje Jeho príchod. Sme v čase konca. Všetko ukazuje, že to je všetko skončené.

⁶² Tak, prorok tu povedal a žiadne prorocstvo nemôže byť... By nemalo byť súkromne vykladané, ako povedal Ježiš. Je to presne to, čo ono hovorí. „Bude večer svetlo.“ Potom ten istý Syn, ktorý prišiel na tých východných ľudí, a ukázal Jeho skutky a Jeho požehnania. Bolo to prorokované, že bude zatienený deň, nebude to ani deň, ani noc, bude to zachmúrený deň, bude to zahmlené. A vy nedokážete vidieť slnko, ale pritom slnko dáva dostatok svetla. Niečo, ako to je práve teraz.

Možno trochu temnejšie, a my sme mali dost' toho pripájania sa k cirkvi a zapisovania si mien do kníh a tak ďalej. Ale v čase večera, tá istá veľká moc Kristova príde na Jeho cirkev, presne tak, ako to bolo tam na východe. Na západe to bude to isté. Tak, preto chcem hovoriť o evanjelizácii večerného času.

⁶³ Každý vek mal svoje poslanstvo a svojich poslov. Počas všetkých časov, každý vek niesol svoje poslanstvo s poslom. Boh v každom časovom rozdelení vyslal niekoho pomazaného Duchom Svätým, aby priniesol Jeho poslanstvo, pre ten vek zakaždým.

No, mohli by sme znovu začať, aby sme to trochu podopreli. Dokonca od začiatku, Boh mal posla, na začiatku, aby povedal Adamovi a Eve, „Budete ješ' toto, ale nebudete ješ' toto.“ To bolo to poslanstvo. A keď človek prekročil poslanstvo tej hodiny, to prinieslo smrť a chaos celej ľudskej rase. No, to je to, koľko to poslanstvo znamená. A pamätajte, že to nebolo kompletným, priamym zaprením toho, čo Boh povedal, čomu Eva uverila, to bolo vzatie toho, čo Boh povedal, a bolo to trochu vybielené, alebo bolo to trochu prekrútené, len pridanie trošku k tomu, alebo trošku z toho bolo vzaté.

⁶⁵ To je ten dôvod, prečo verím, že Slovo je Pravda. Ak naše vyznania a naše denominácie neprichádzajú kompletne so Slovom, potom je to zlé.

A, ak by Boh nedovolil, a Jeho Slovo je tak dôležité, zle citovať jedno slovo z toho, čo zapríčinilo všetku, každú smrť, ktorá sa kedy stala, každé utrpenie, každé plačúce dieťa, každý pohrebný sprievod, každý hrob na kopci, každú sanitku, ktorá húkala, každú krv, ktorá bola preliata, všetok starý vek a hladovanie a problémy, ktoré sme mali, len preto, že Božie Slovo bolo zle odhadnuté, a to zapríčinilo všetko toto, či On prepáči v čase konca, ak to znovu zle odhadneme?

⁶⁶ Tak, vidíte, kresťanstvo je dôležitá vec. Ak to stálo celých šesťtisíc rokov problémov kvôli tomu, že jedno Slovo bolo zneužitú, tak my sa nenavrátíme s jedným ďalším Slovom zneužitým. To musí byť presne so Slovom, bez niekoho výkladu, presne to, čo Slovo hovorí. Tak mnoho ľudí sa zide, a oni hovoria, že to znamená toto, a oni súhlasia, a iní povedia toto. Ale to hovorí, „Toto je to.“

Ak ide Boh súdiť svet skrze cirkev, potom cez ktorú cirkev? Ak ide súdiť skrze národ, potom skrze ktorý národ? On ide súdiť svet skrze Slovo, Bibliu. Lebo, „Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo s Bohom a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“ To

bol Kristus, ktorý bol Božím Slovom učeným Telom, vypovedaným skrze ľudskú bytosť.

⁶⁸ No, v knihe zjavenia On povedal, „Ak niekto vezme jedno slovo z tohoto tu, alebo pridá ku tomu jedno slovo, to isté mu bude vzaté, jeho časť z Knihy Života.“

Tak vidíte, to nie je len, „No, ja verím tomuto, ale ja neviem nič o tomto.“ Musíš veriť celému tomu. Možno nemáš dostatok viery, aby si sa s tým postavil, ale nesnaž sa stáť niekomu inému v ceste.

Často som povedal, že som si prial mať vieru, keď sa môj život zakončí, aby som išiel ako Enoch, nezomrieť, ale len ísť si na popoludňajšiu prechádzku a vrátiť sa domov s Bohom. Rád by som to urobil. Ale ak nemám ten druh viery, nebudem stáť nikomu druhému v ceste, ktorý má taký druh viery. Rozumiete?

⁷¹ No, sme v čase konca, a tí poslovia cez ten vek, nachádzame, že na počiatku, keď bol vyslaný posol, prekruťiť jeho slovo, alebo zapochybovať jedno slovo bolo totálnym zničením a oddelením od Boha, prekruťiť slovo toho posla. A prvým poslom bol Boh sám. A každý ďalší posol odvtedy, to bol Boh hovoriaci skrze človeka, čo je Božie Slovo, pretože nie je žiaden človek pre Neho, cez ktorého by hovoril, jedine ten, ku ktorému On hovoril. Ale odkedy On učinil človeka, a vykúpil človeka, to bol Boh, hovoriaci cez človeka. On nepoužíva nejaký spôsob, nejaké mechanické zariadenie, ale spôsob človeka, a človeka, ktorý je vydaný a zasvätený Bohu.

⁷² Mohli by sme to ukázať cez prorokov a Samsona a späť až rovno práve do tohoto veku. To bol vždy jednotlivec s Bohom. No, každý vek, ako som povedal, mal svoje poslanstvo a svojho posla. No, vezmeme ďalší vek, po tom veku Edenu, aby sme urobili trochu pozadie. No, po veku Edenu prišiel Noeho vek. Tak, keď svet... Boli sme ... Raz večer som hovoril dolu v modlitebni v Clarksville na tému znamenia času konca, a potom ďalší večer, vo štvrtok večer o tom, byť identifikovaný s Ježišom. A v toto ráno chcem hovoriť o evanjelistovi času konca, evanjelizácii, prepáčte.

⁷³ Tak, rovno pred predpotopným zničením, a časom potopy, no zisťujeme, že oni mali väčšiu civilizáciu, ako máme my dnes. Verím, že dokázali ovládať atómovú moc. Myslím si, že to je to, čo vychýlilo svet zo svojej osi. Stál som na Britských ostrovoch na ľadových poliach, kde kopali päťsto stôp hlboko, a vyniesli palmy, tam, kde zvykli byť palmy, pred mnohými stovkami rokov.

A sme učení a vieme, že svet stál rovno, ale oni mali takú mechaniku a takú vedu, až dokázali postaviť pyramídu, sfingu a tak ďalej, ktorú nedokážeme zreprodukovať dnes. Nemáme žiadne stroje, aby zodvihli tie bloky tak vysoko, jedine, že by to bola atómová sila, benzínová sila to nedokáže, a elektrická sila to nedokáže. Ale, to bolo v inom veku, ktorý bol omnoho chytrejší, ako je náš vek.

⁷⁴ A v tom veku, Boh povolal človeka, ktorý sa nazýval Noe. Bol to obyčajný človek, farmár, pretože on bol nájdený ako zbožný vo svojej generácii. A Boh s týmto jedným konal na tému, „Postav Archu.“ Pretože hriech, všímame si, že v tom čase, „dcéry ľudské“, hovorí Biblia, „Videli ... synovia Boží videli ľudské dcéry.“

Diskutoval som o tom, kde mnohí z tých pisateľov si mysleli, že tí synovia Boží, to boli padlí anjeli, ktorí sa pretlačili do ducha. Nerozumiem, ako si to niekto môže myslieť. To by ho učinilo stvoriteľom, učinilo by to Satana stvoriteľom. Satan nie je stvoriteľ. Satan je ten, ktorý prevracia stvorenie, všetko. Klamstvo je len zle povedaná pravda. Cudzoložstvo je prevrátením správneho aktu. Vidíte? A to je presne to, čím hriech je. Satan nedokáže tvoriť, on dokáže iba prevrátiť to, čo bolo stvorené.

Tak, to boli Synovia Boží, čo boli Setoví synovia, z línie Božej, skrze Adama, a dcéry Kaina, Satana, „Keď videli, že oni sú pekné...“

⁷⁷ A všímame si tam, keby sme videli fotografie zpred pár rokov, povedzme zpred sto rokov, ako krása žien prevýšila tú krásu, ktorá zvykla byť v ženách. Ak si prečítate Genezis 6, nájdete tam nádherný obraz. Oni boli pekné, a ženy dnes sú omnoho krajšie, ako zvykli byť. To je kvôli ich oblekaniu a ich modernému trendu. To je to, čo ich privádza. Mám fotku Pearl White, keď ju Scott Jackson zabil a vrazil jej nôž do hrude, jej tajný milenec, a národ bol zatrasený piesňou Pearl White. Ona bola považovaná v tých dňoch za najkrajšiu ženu na svete. No, ona by bola dnes na ulici iba relikviou v porovnaní s týmito ženami.

⁷⁹ Alebo sa vráťte späť do času Kláry Bow, keď ako prvá začala s tým škandalom vyhŕňania si svojich punčoch dolu pod kolená a hovorila, „Vyhrňte si ich, dievčatá, vyhrňte.“ Pamätám si to vo svojich skorých rokoch. A vezmite si obraz Kláry Bow a porovnajte ju s niektorými tými kráskami dneška. Vidíte?

A to je znamenie času konca. Ježiš povedal, „Ako to bolo vo dňoch Noeho, tak to bude pri príchode Syna človeka.“ A oni sa ustavične vyzliekali. Čo to je? Dcéry Kaina. To je to, prečo sme považovaní za bláznov a fanatikov, keď sa snažíme vysvetliť a povedať

ohládne toho Pravdu Evanjelia. Ale oni sa ustavične demoralizujú a idú na ulice, a správajú sa, ako sa správajú, a neuvedomujú si, že sa z toho budú zodpovedať v deň súdu. No, žena, ktorá sa zle oblieka, sexi, a môže ... Môžeš byť čistá ako ľalia voči svojmu manželovi, alebo tvojmu drahému, tvojmu priateľovi, ale keď nejaký hriešnik prechádza ulicou, a díva sa na teba a ty sa takto obliekaš, on bude po tebe žiadostiť, pretože ty sa takýmto spôsobom pred ním vystavuješ.

⁸¹ To nie sú deti, ktoré potrebujú výprask, to je otec a mama, za to, že im to dovoľia robiť. To je, ... To nie je mládežnícka delikvencia, to je rodičovská delikvencia. A myslím si, že je tam mnoho kazateľskej delikvencie, pretože oni ich s tým len nechajú ísť, a nepovedia o tom nič, pričom je to tu v Slove.

No, v Biblii ... Ježiš povedal, „Ktokoľvek sa pozrie na ženu, aby po nej túžil, už (minulý čas) spáchal s ňou cudzoložstvo vo svojom srdci.“ A keď ten hriešnik pôjde na súd, aby sa zodpovedal za cudzoložstvo, to vystrelí rovno späť: Kto to s ním spáchal? Ty. Hoci si nikdy neurobila ten skutok, ale Biblia hovorí jednako, že si vinná. Kto bude za to potom vinný? „Ktokoľvek pozrie na ženu, aby žiadostil po nej, spáchal už cudzoložstvo s ňou vo svojom srdci.“ Tá vážnosť toho...

⁸³ V Jeffersonville je dnes 99,99 percent žien vinných pred Bohom. S celým národom je to tak. Prečo? Delikvencia za kazateľňou, aby to povedali ľuďom, a delikvencia doma, kde nechávajú tie mladé slečny ísť na ulice a takto sa správať. A oni to nazývajú, že je to v poriadku. No, to je presne to, s čím musel Noe zápasíť vo svojom dni. Dcéry ľudské boli pekné a synovia Boží sa na ne dívali. Vidíte? Znovu prichádza tá žiadosť. Ale Noe, ó, mohli by sme na tom zostať hodiny, ale Noe bol mužom spravodlivosti, Božskej bezúhonnosti a kričal proti takýmto veciam. A oni ho nazývali bláznom. Posmievači, Biblia povedala, oni sa mu posmievali a robili si z neho žarty. Ale on povedal, „Prichádza čas, že búrka, voda bude padať z nebies.“ Dovtedy nebol žiaden dážď, a jeho evanjelium nebolo v zhode s ich vedeckými teóriami toho dňa, pretože na oblohe nebol žiaden dážď.

⁸⁵ A dnes vedecká teória tých moderných takzvaných náboženských skupín sa snaží dokázať, že táto požehnaná vec, ktorú máme, nazývaná Duch Svätý, je iba emócia. Vidíte, to nebolo podľa ich vedeckej teórie, ale rád by som sa ich opýtal toto. Čo spôsobuje, že tí ľudia sú zmenení? Čo spôsobuje, že opilec prestane piť? Čo spôsobuje, že prostitútka prestane so svojím zlým životom? Čo spôsobuje, že rakovina a choroba odstupí od ľudí a hluchota a nemota

a slepota a mŕtvi sú vzkriesení? Vysvetlite to. Je to emócia? Istotne to má v sebe emóciu.

Čokoľvek, čo je nažive, má emóciu, a čokoľvek, čo nemá emóciu, je mŕtve. Prepáčte mi ten výraz, ale myslím si, že by sme mali pochovať niektoré z našich bez-emocionálnych náboženstiev, pretože sú mŕtve. Nemajú v sebe žiadnu emóciu. Akékoľvek náboženstvo, ktoré nemá emóciu, by malo byť pochované. Vidíte? Pretože to je emocionálne.

⁸⁷ Ježiš, keď vstúpil do mesta, tie deti a oni všetci, a všetci Jeho priatelia kričali, „Hosana, tomu, ktorý prichádza v Mene Pánovom.“ A tí nábožní ľudia toho dňa to nedokázali vydržať, bolo to príliš emocionálne. On povedal, „Ak oni budú ticho, potom ihneď skaly budú volať.“ Vidíte? Niečo musí kričať, pretože tam bol život.

Noe mal hrozný čas, ale nakoniec jedného dňa mal skúšku. A všetko to, čo ide s Bohom, má skúšky. Tvoja viera je skúšaná. Keď začínaš žiť pre Neho, potom každý sused ide o tebe hovoriť, všetko pôjde pre teba zle. Pamätaj len, to je Boh, ktorý ťa skúša. Biblia hovorí, „Každý syn, ktorý prichádza k Bohu, musí byť najprv skúsený, káznený, trénovaný.“ Ako ma môj ocko trénoval, keď som urobil zle, oni mali, oni mali desať prikázaní zavesených nad dverami, to bol konár asi takýto dlhý, a pán Branham bol vo svojich rukách skutočne chlapom, a on nás vzal a trénoval nás. A to je to, ako to robí Boh. Skúša nás, trénuje nás, vychováva nás, pretože ty si Jeho dieťa. Tam je niečo pre teba v budúcnosti, domov v Sláve. A On ťa trénuje. No každý syn, ktorý prichádza, musí byť trénovaný.

⁸⁹ Noe, keď urobíme teraz typ jeho časového rozdelenia, mal skúšku, pretože Boh mu povedal, aby išiel do korábu, a keď išiel do korábu, dvere sa samé zavreli. A Noe bezpochyby povedal svojej rodine, „Sledujte zajtra, ó, dvere boli dnes večer zatvorené, ale ráno bude z oblohy padať dážď.“ Nikdy predtým sa to nestalo, pamätajte na to.

A tí posmievači, možno niektorí z nich boli takými polovičnými veriacimi, povedali, „Poďme tam hore a postavme sa tam, viete, možno, že ten starý muž mohol mať pravdu.“

Oni stáli okolo toho korábu, čakali, viete, a mysleli si, „No, dobre, on mohol mať pravdu“, a išli hore. A na ďalšie ráno slnko vyšlo a bolo krásne.

Viete, a bez pochyby, že Satan sa tam posadil na vrch toho otvoru, toho korábu, pri tom okne, povedal, „Stále si myslíš, že máš pravdu?“ No, to je spôsob, ako to diabol robí všetkým nám, ale pokiaľ to

Boh tak povedal, zostaň s tým. Nezáleží na tom, čo sa deje, zostaň rovno s tým.

⁹² Prešiel druhý deň, prešiel tretí deň. Noe sa potil. Ale nakoniec po siedmich dňoch, a to bolo sedemnásteho februára, keď vošiel dnu. A potom po siedmich dňoch, potom v to ráno, keď sa zobudil, hromy zarevali, veľké obrovské kvapky dažďa začali padať všade na okolo. Tí, ktorí vyšli hore a zostali deň alebo dva, zistili, povedali, „No, pôjdeme tam a uvidíme, či sa niečo stane.“ Vtedy bolo príliš neskoro. Oni klopali a kričali. Ulice sa začali naplňovať vodou, začali sa nadvihovať až po vrchy. Ľudia sa vydali na vyvýšené miesta. Snažili sa dostať do tých člnov a tak ďalej. Ale ak ten čln nebol Bohom skonštruovaný, tie veľké mocné trasenia zeme v tom čase to striasli rovno dolu pod vodu.

⁹³ Poviete, „Čokoľvek ... Pokiaľ mám nejaké náboženstvo, bude to v poriadku.“ Nie, nebude. To musí byť Bohom skonštruované prežitie v náboženstve. Vidíte? Všetko ostatné zahynie. Nehovorím to, aby som sa líšil, hovorím to kvôli láske, a pretože viem, že sa budem za to zodpovedať v ten deň, a budem za to zodpovedný. Tak, ak len poviem, čo On hovorí, potom viem, že to všetko je v poriadku. Ale, ak sa snažím postaviť niekoho vyznanie, alebo teóriu do toho, nemohol by som to urobiť, nemal by som v to žiadnu vieru. Ja len verím, čo On povedal.

⁹⁴ Všimnite si teraz, po chvíli to bolo hlbšie a išlo to najvyššie. Oni klopali na dvere, kričali, volali, vôbec nič im to neprospeľo. Možno pár dní predtým, keď tam dali do vnútra tie zvieratá, môžem počuť, ako niektorí posmievači hovoria, „Chodte tam dnu so svojimi smradľavými zvieratami, žite tam so všetkým tým smradom, ak chcete.“

To je presne, tak isto dnes. Oni vám povedia to isté, „Chodte ďalej, buďte staromódny, ak chcete, my si ideme užívať.“ Len chodte, len ďalej chodte, ale, ó, brat, byť bezpečný v korábe. Tie dvere sa zavreli. To je tá vec.

⁹⁶ Ale Noe vo svojom dni, to bolo pre neho ťažké, v jeho časovom rozdelení. Vidíte? Pretože ľudia nikdy predtým o takom niečom nepočuli, ale to jednako prišlo. Potom v tej scéne zisťujeme, potom, keď bol Noe vyslobodený a tak ďalej, a tá zem znovu začala rásť, a všetko, čo zahynulo, začalo dýchať, a potom znovu zisťujeme, že tam prichádza čas, keď Boh začína vyvádzať svoje deti z Egypta, že Mojžiš vyšiel so zákonom. A to bolo ťažké pre ľudí porozumieť, ale to časové rozdelenie sa menilo na zákon. A potom, ako prišiel zákon, Mojžiš sa snažil ... On bol učiteľom. Ľudia si len žili, ako chceli, a tak ten učiteľ, ten zákon bol, Biblia hovorí, priviesť ľudí do rozpoznanja, že to bolo zlé,

a tak im On dal Desať prikázaní. To bola dosť zmena, ľudia to nechceli prijať. V poriadku.

⁹⁷ Potom po Mojžišovi prišiel Ján, a po Jánovi prišlo časové rozdelenie, on predstavil Ježiša. A keď Ježiš prišiel a snažil sa priniesť nám milosť, čo bol Boh v Duchu, v línii Ducha, manifestujúci svoju lásku, „Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna“, a Ježiš bol tak odlišný, a v protiklade ku zákonu. (Vidíte?) Ale to bola odlišná časová správa, odlišný čas.

A potom, keď Ježiš odišiel, On hovoril o tomto časovom udelení Ducha Svätého a života vo vnútri, o jeho Svedkovi zmŕtvychvstania. Mám tu mnoho miest Písma, ale nemám dostatok času ísť do nich, tak len stručne cez ne prejdem. V poriadku.

Vždy to bol fakt a boj, keď sa menilo jedno časové udelenie, z toho starého časového udelenia do posolstva prítomného času, tam bol vždy s ľuďmi boj. Oni ... Oni, to je vždy, vždy to bolo podľa Písma. Ale počas toho času, ako im Boh dáva toto udelenie a niečo, aby tým žili, alebo niečo do vykonania ... No, zisťujeme, že ihneď po tom, ako je toto udelenie dané, ľudia zeme sa snažia tomu klásť odpor, a dať niečo, aby z toho urobili nejakú ľuďmi vytvorenú záležitosť.

⁹⁹ Potom, ako mal Noe koráb, a ihneď po tom, Nimrod, ten darebák, postavil vežu a povedal, „Ak prídu potopy, my sa len vyšplháme hore a dostaneme sa ponad to.“ A potom Boh prichádza so zákonom, že... Vidíte, to udelenie odžilo už svoj čas.

A tiež, keď prišiel Ježiš, po zákone, zákon hovoril o Mojžišovi ... Hovoril o príchode Kristovom, ale keď On prišiel, oni boli tak usadení v tradíciách otcov ... Mali svoje vyznania, mali svoje módy, mali svoje cirkvi. Boli usadení, tak to bolo ťažké pre Ježiša snažiť sa zatriať tým kráľovstvom (tou cirkvou) od vyznania, aby verili Jemu. A pritom Písma zvlášť hovorili o Tomto celý čas od prvého udelenia Edenu, „Jeho semeno rozšľape hadovi hlavu.“ Zasľúbenie Ježiša bolo v každom z tých udelení, a keď On prišiel, oni Ho nerozpoznali, pretože boli tak zviazaní vo svojich vyznaniach, a pritom to bola Pravda Písma.

Každý posol a jeho posolstvo predpovedalo toho ďalšieho, ktorý mal každý čas nasledovať. Mojžiš, tí proroci predpovedali. Mojžiš predpovedal príchod Ježiša. Mojžiš povedal, „Pán, váš Boh, vám vzbudí proroka ako mňa.“ Koľkokrát sme cez to išli v našich posolstvách po celom svete, že príchod Mesiáša bude prorok.

¹⁰¹ To je to, prečo tá žena zlej povesti, proti všetkým kazateľom, ona uverila tomu posolstvu. Tá žena v Samárii, keď k nej Ježiš hovoril, On povedal, „Daj mi napiť.“

Ona povedala, „Nemáš, s čím by si to vytiahol. Nie je zvykom pre teba, aby si sa ma opýtal, mňa samaritánskej ženy.“ A ten rozhovor pokračoval.

Potom povedal, „Chod' a prived' sem svojho manžela.“

Ona povedala, „Nemám žiadneho.“

Povedal, „To je pravda, mala si piatich a ten, s ktorým si teraz, nie je tvoj.“

Ona povedala, „Pane, poznávam, že Ty si prorok. No, my vieme, že prichádza zmena udelenia. Prichádza Ten, ktorý bude Pomazaný. Ktorý je nazvaný Mesiášom, Kristom Božím, a keď On príde, On bude tým prorokom.“ O koľko viac tá žena vedela, ako všetci kazatelia toho dňa. Áno, a ona vo svojom stave (Vidíte?) uvidela Písmo. Hoci biedna malá žena vydatá za piatich mužov a žila so šiestym, a pritom vedela o Písmach viac, pretože ona to vzala za Jeho nominálnu hodnotu. Ona povedala, „Keď On príde, On bude prorokom.“

Čo jej povedal Ježiš? „Ja som On.“

¹⁰⁵ A keď zanechala to vedro a bežala do mesta a povedala, „Pod'ite a vidzte človeka, ktorý mi povedal tie veci, ktoré som porobila. Či to nie je sám Mesiáš?“ Vidíte? To je On.

No, ona vedela, že On prichádza, pretože proroci a Písmo povedalo, vo dňoch Mojžiša, vo dňoch prorokov a po celý čas od začiatku, v každom jednom z tých udelení, Písmo povedalo, „On tu bude a toto je, čím On bude.“ Ó.

Ak by to len ľudia mohli dnes vidieť, potom by poznali deň, v ktorom žijeme. Videli by, že to je Božie zaslúbenie na tento deň. Boh povedal, že to takto bude. Nič sa nedeje nesprávne. Božie veľké hodiny odtikávajú presne na čas. A dokonca podľa vedy, je tri minúty do polnoci. Tak vidíte, ten úder môže prísť kedykoľvek. A to bolo asi dva alebo tri roky, kedy to oni povedali.

¹⁰⁷ Vidíte, sme v čase konca. Ale vidíte, zmenili sme to časové udelenie, od toho starého cirkevného veku, tu vzadu, kde bol ten zatiahnutý deň, len pripájanie sa do cirkví, a zapísanie svojho mena do knihy, až kým to večerné svetlo, prinavrátenie. Návrat znovu Ducha Svätého na zem, ďalšie Letnice, ďalšie znamenie, ďalšia vec sa má

udiať. A ľudia tomu neveria, pretože sú takí, akí boli vo dňoch Ježiša. Vidíte? On hovoril o tomto dni, keď bol tu na zemi. Prišiel presne podľa Písma a predpovedal príchod tohto dňa.

¹⁰⁸ Tak, teraz tu chceme rozmýšľať o ďalšom. Mám ... Ak chcete niečo z toho čítať, Matúš 24. Ježiš hovoril o tomto dni, povedal, že Židia sa znovu zhromaždia v posledný deň. Povedal, „Keď uvidíte figovník, ako vyháňa svoje puky, potom viete, že čas je na blízku.“ Povedal, „Budú ťažké časy, napätie medzi národmi, more sa bude búriť, ľudia budú omdlievať od srdcových problémov, ustavične.“ Nie medzi ženami teraz, to je medzi mužmi. Ježiš nikdy nepovedal, že ženy, muži. Pozrite na tú pliahu, a čo sa má stať v tom dni ... To bude znamenie času konca, „Omdlievajúce srdcia, strach, zmätenie.“ Zjavenie, keď to bolo vypovedané, prorok hovoril o tomto dni, povedal, že príde čas, kedy cirkev bude vlažná, Laodicejský cirkevný vek v poslednom dni. Vidíte? Čo je to? To je Ježiš (v poslednom veku) predpovedajúci koniec tohoto veku.

¹⁰⁹ Presne tak, ako v Edene, ako späť v čase Noeho, ako späť v čase Mojžiša, späť v čase zákona, a potom v čase milosti, a teraz v tom večernom čase. Je mnoho ďalších, ak by sme mali čas, ale ja ich len preskakujem, pretože nebudeme mať čas. O každom jednom je povedané, čo bude v tom ďalšom veku, ale cirkev sa stáva takou cirkevníckou, so svojimi vyznaniami, so svojimi dogmami a so svojimi vytvorenými vierami, a svojimi, ľuďmi vytvorenými teóriami, až míňajú to Slovo. Tak môžete vidieť, čo bude Evanjelizácia večerného času. Čo je to? Tí, ktorí to nesú, budú nazývaní bláznami. Budú tak odlišní. Boli tak nazývaní v čase Noeho, boli tak nazývaní v každom čase. Vystrčili ich zo svojich cirkví, pretože oni uverili v Ježiša. Ktokoľvek, kto Ho počúval, bol exkomunikovaný zo svojej cirkvi. Vidíte? Ale On mal udelenie, ktoré bolo v Jeho čase, časové udelenie Syna.

¹¹⁰ Tak, zisťujeme tiež, že ten veľký Duch Svätý o tom prorokoval. Ak si chcete zapísať tieto miesta písma, je to Matúš 24, a potom si zapíšete 2. Timoteja 3:1. Duch Svätý hovorí o veľkom intelektuálnom veku v čase konca. Vedeli ste to? Prečo to je?

Jozef, ty si so mnou cestoval tu v krajine, a počul si o tých zhromaždeniach za morom. Idem za more, mám asi stopäťdesiat, dvesto tisíc, päťsto tisíc, a ľudia sú len, ... Len jedna vec, ktorú vidíte učenú každý deň, ako tie zhromaždenia pokračujú takmer ako tu v modlitebni, do desať, dvadsať, tridsať tisíc ich padne z nôh a dajú chválu Bohu. Oni to vidia. V čom je problém, že sa to nedeje v Amerike? To je intelektuálny čas. Oni chcú niekoho, kto nebude hovoriť

o súde, ani o týchto veciach, pretože to ich láme z ich obecnstva svojich klubov a ich lôží, a tých bezbožných vecí, do ktorých patria. Preto ak ich pastor niečo takéto pomenuje, výbor diakonov ho vylúči a dosadia niekoho iného, nejakého mladého Rickyho, alebo niečo také. Viete, čo mám na mysli.

¹¹² Prepáčte mi to, nemyslel som to tak. Stávam sa takým príliš nadšeným, nazdávam sa. Ale mám na mysli ... Ricky, to je v poriadku, mne sa len to meno nepáči. To je v poriadku. Ale vyhľadajte si to v numerológii a premenujete svoje dieťa. Tak veru. No, Ricky, alebo Elvis, alebo niečo také. Ó, pre milosrdenstvo... Tak, ó, každopádne, vy vidíte, že oni to musia. Oni nemali také mená predtým, to muselo prísť. Toto je ten vek, aby to tu bolo. To je presne tak.

¹¹³ Teraz, „A teraz Duch hovorí.“ No, počúvajte, citujem vám z Písma.

A Duch hovorí výslovne, že v posledných časoch ... (Vidíte?)... V posledných časoch, niektorí odpadnú od viery, budú počúvať na zvodných duchov ... A náuky diablov, (atď. Vidíte?)

Pozrite, ako majú byť pyšní, vysokomyseľní, veľké zvieratá. Prepáčte mi to, ale viete, čo my nazývame veľké zviera. To je taký pouličný výraz, všetci vieme, ako to lepšie povedať. „Pyšní, vysokomyseľní, milujúci rozkoše viac, ako milujúci Boha.“

¹¹⁵ Včera som tam stál, a díval som sa na tú plaváreň pod nami, a divil som sa, keď jeden muž, ktorý je učiteľom nedeľnej školy, mi povedal, „To nemalo tak byť v Biblii, kde Ježiš pľul.“ Povedal, to je proti hygienickým pravidlám, keď Ježiš odpľul a urobil ... A zobral svoje sliny.“

On tam stál, rozprával, v originálnej Gréčtine je povedané, „Odpľul na zem.“ Hovoril k tomuto mužovi a napľul na zem. A keď dohovoric, zobral to svojou rukou, načiahol sa, zodvihol svoje sliny s tou špinou a pomiešal to a dal to na jeho oči, a umyl s tým jeho oči, a povedal, „Choď a umy sa v rybníku Siloam (poslaný) a tvoje oči sa otvoria.“ A on išiel a umyl sa, a jeho oči sa otvorili.

¹¹⁷ Tak tento chlapík mi povedal, „To by dnes nefungovalo. To je proti hygienickým pravidlám, proti pravidlám zdravia.“ A potom ten istý muž berie svoju rodinu, svoju ženu a všetky tieto deti, tu dolu do tej plavárne, kde všetky tie ženy, a tí muži a v tej vode. Niekedy v čase mesiaca, kedy by tam nemali byť, a všetko to. A oni niekedy nejdú ani na toalety, a všetky tie ich špinavé telá a tá špina tam, a oni to

vyplývajú cez svoje ústa, a oči a takéto veci. A potom hovoria, že keď Ježiš napľul na zem, a spôsobil, že ten človek uvidel ...

¹¹⁸ Priviedol som odtiaľ raz jedného malého chlapca, on povedal, „Prehltol som trochu z tej vody.“ Povedal, „Som chorý ako kôň, idem domov.“ Ten chlapec tu možno sedí, on býva v jednom prívесе, asi dva alebo tri bloky odtiaľto dolu ulicou, kde som ho vzal, on povedal, „Nikdy tam už viac nepôjdem.“

Ale oni to stále nazývajú modernou civilizáciou. Vidíte, kam sa dostávate? To staré príslovie, „Zapchávať si ústa pred komárom, a prehltáť ťavu.“ Vidíte? Teším sa, keď ho znovu stretnem. No, tu to máte. Lepšie je držať sa od tých vecí preč.

¹²⁰ „Intelektuálni, pyšní, vysokomyseľní, milujúci rozkoše viac, ako milujúci Boha.“ Citujem Písmo, Duch Svätý hovorí výrazne, že toto sa udeje v čase konca, „Pyšní, vysokomyseľní, majúci formu pobožnosti...“ No, ponajprv, „Budú nezdržanliví, a pohŕdači tými, ktorí sú dobrí.“ Nenávidiaci tých, ktorí veria Slovu. Vidíte ich? Oni nesúhlasia s týmito tradičnými vyznaniami a vecami, tak oni ich nenávidia.

Ako tí Farizeovia a Saduceovia, oni nenávideli Ježiša. Prečo? Pretože On protirečil ich vyznaniam. Vidíte? Nie, že On chcel byť odlišný, ale On musí žiť. On bol Slovom, žijúcim Slovom, ktoré žilo. Povedal, „Ak nečiním skutky Svojho Otca, potom Mi neverte.“ Vidíte?

¹²² No, tá istá vec je dnes. Ak niekto káže tieto veci, a to sa nedeje, potom je to nesprávne, pretože Písmo povedalo, že to sa stane. Potom, ak sa to deje, potom je to správne. Nie, že to ten človek je správny, ale Slovo je správne. Tak teraz, ale toto je ten stav, do ktorého sme sa dostali dnes. Vidíte, priatelia, to je skutočne tak. Vidíte to? Niečo tu staviam, aby som vám ukázal to vyvrcholenie tu, pri evanjelizácii času konca.

¹²³ No, všimnite si v týchto časoch, v tomto intelektuálnom veku, „Pyšní, vysokomyseľní, milujúci rozkoše viac, ako milujúci Boha.“ Zostávajú doma v stredu večer, aby sledovali niektoré z tých starých vulgárnych hier, „Milujeme „Suzy“ alebo „Lusy“, alebo čokoľvek tam majú, tie ženy, ktoré sú vydaté tucet krát, a žijú s mužmi. A oni žijú ... A, ó, každý z nich je ženatý a rozvedený, a vydatá a rozvedená, a robíte ich idolmi, akoby boli bohmi. Ale radšej budete sledovať to, ako ísť na modlitebné zhromaždenie. „Milujúci rozkoše viac, ako milujúci Boha.“

Nech do mesta príde nejaký turnaj, alebo Koloneli a Obri, alebo čokoľvek sa tu má udiat' niekde, oni zavrú cirkvi a idú, aby to navštívili. Nech príde Elvis Presley so svojou gitarou tu na ulicu, a začne hore

dolu swingovať, a niektorí z tých chlapíkov v stredu večer zatvoria svoje modlitebné zhromaždenie. „Milujúci rozkoše viac, ako milujúci Boha.“ Pyšní, vysokomyseľní, nezdržanliví, prudkí, a pohŕdači tými, ktorí sú dobrí, majúci formu pobožnosti.“

¹²⁵ Poviete, „To sú komunisti.“ Nie, nie sú, to sú členovia cirkví, majúci formu pobožnosti. Ale čo? Zapierajú jej moc. Majú formu Boha, ale hovoria, „Boh nerobí tie veci.“ Vidíte? Nie je v tom žiadna moc. Vy to len prijímate a robíte toto, tamto.“ Vidíte? Žiadna zmena života, vôbec nič. To je len patrenie do cirkvi.

„Majúci formu pobožnosti, ale zapierajúci jej moc, od takých sa odvráť.“ Povedala Biblia. „Lebo toto sú tí, ktorí idú z domu do domu, a vedú hlúpe ženy, obťažované hriechmi, vedené rozličnými žiadosťami.“ To je presne to, čo Biblia povedala. No, my žijeme presne v tom veku.“ Ale ty konaj dielo evanjelistu, dokáž sa vo svojej službe.“ Vidíte, to je to.

¹²⁶ No, skrze týchto poslov a svedkov, ktorých vidíme, zisťujeme, na akej sme strane. Pozrite sa, na akej ste dnes ráno strane. Pozrite, na akej sme strane. Na tejto strane tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria, oni budú posmievaní a pohŕdaní, ako boli vo dňoch Noeho, a tu príde tá druhá skupina a bude si z nich robiť žarty, budú pyšní, vysokomyseľní, majúci formu pobožnosti a zapierajúci práve tú vec, ktorú vyznávajú. Tak, môžete... Môžete vidieť, na ktorej ste strane, pri týchto pravých posloch dnes. Ježiš predpovedal, že to bude Satan s jeho posolstvom. A Jeho (Boží) posol bude mať túto vec, že tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria. Vidíte? Satanovi poslovia budú mať formu pobožnosti. Jeho poslovia budú mať tieto znamenia, budú brať hadov, piť smrtonosné veci, vyháňať diablov, klásť ruky na chorých, prijímať krst Duchom Svätým, znamenia a zázraky. No, sme na jednej z tých strán a sme v čase konca. Ó!

¹²⁷ Niet divu, že prorok Izaiáš povedal, „Celé telo je plné rakoviny a plné hnisajúcich rán, všetko.“ Kam by sme mohli ísť, čo by sme urobili, ak by sme sa všetci spolu zjednotili. To by urobilo ešte horšie, ako dovtedy. Boli by tam všetky možné druhy vecí, ako sa oni snažia vytvoriť svetovú radu cirkví, to nikdy nebude fungovať. Majú ateistov, neveriacich, a ako môžu dvaja kráčať spolu, hovorí Biblia, „Ak sa nezhodnú.“ Vidíte? A tam nie sú ani dvaja, ktorí spolu súhlasia.

Spasenie je individuálna záležitosť medzi nie cirkvami, ale medzi každým jednotlivcom a Bohom. To je kráčanie so Slovom. Áno, pozri brat, sestra, ako to vidíme. A ja viem, že je už veľmi neskoro.

¹²⁹ Všimnite si ten veľký signál blikajúceho červeného svetla Jeho príchodu je tu. My to vieme. Mohol by som zobrať mnoho miest Písma, a mám ich tu napísané, a ukázať vám, že sme v čase konca. Židia sa vrátili do Palestíny, figový strom vyrašil svoj puk. Ľudské srdcia zlyhávajú strachom, ženy, ako oni vystráajú, mohol by som sa vrátiť do Zjavenia a ukázať vám, že tento národ je označený ženami, číslo ženy, číslo trinásť. Máme od začiatku trinásť kolónií, trinásť pruhov, všetkého trinásť. Trinásť štátov, všetko trinásť. Trinásť hviezd na dolári, všetko je trinásť a žena.

¹³⁰ Keď som nedávno stál vo Švajčiarsku a rozprával som sa ... Nejaká žena povedala, „Chceme ísť do Ameriky, aby sme tak mohli mať takú slobodu ako ženy tam.“ Povedal som im, čo robia, „Nie“ - povedali, „Tak to potom nechceme.“ Vidíte?

Ale to je Amerika. Mohli by sme sa vrátiť a ukázať rovno tu, že to tak má byť v tomto národe, a to prichádza tam, kde nie sú žiadne vody, žiadni ľudia. Prichádza to ako baránok, má to dva malé rohy, občianska a klerikálna moc, ale oni sa spolu zjednocujú skrze politické moci, a ten nový prezident, ktorého máme, to privedie znovu do Ríma.

¹³² Chceme, aby mi niekto povedal, ak je tu nejaký teológ, alebo kdekokoľvek inde, kde kedy Biblia predpovedala, že komunizmus bude vládnuť svetom. Nebojte sa komunizmu, nič na ňom nie je. To je len falošná vec, ktorú Boh používa, aby tým miernil národy, miernil, krotil národy. Iste. Biblia hovorí, že Rím bude vládnuť svetom. Pozrite na kráľa Nabuchodonozora, jeho sen, jeho videnie, Danielov výklad, ako každé jedno z tých kráľovstiev a období presne zapadlo a išlo rovno až do konca, kde bol Rím. Tak, to bude Rím. To nebude komunizmus, oni sú len ... Oni sú len figúrkami, to je všetko. Nikam sa nikdy nedostanú. Nie, nedostanú.

Ako povedal Jozef, „V srdci Afriky, nad tými biednymi pohanmi tam, nemá byť panované, nad nimi už bolo panované.“ To je to, čo sa s nimi deje dnes, bolo nad nimi panované. Oni chcú lásku, chcú Boha, a keď komunizmus je bezbožný, tak oni to potom nikdy neprijmu. Isteže nie, iste nie.

Červené svetlo bliká. Ten signál je zapnutý. Jeho príchod je na blízku. Ó, Izaiáš v 60. kapitole, v 2. verši povedal, „Temnosť pokryje zem a hustá mrákava pokryje ľudí.“ A to je presne tak.

¹³⁵ Posol času konca a posolstvo sa majú stretnúť so stavom času konca. Či nemyslíte? Toto posolstvo, nemohlo byť kázané pred štyridsiatimi rokmi, nie. Posolstvo času konca a posol sa musia stretnúť.

Tam, vtedy v tých dňoch, ktoré prešli, to by pravdepodobne nefungovalo, ale to sa musí stretnúť s podmienkami času konca. Budte obrátení, verte znameniam evanjelia. To je posolstvo dneška. Umyte svoje duše v krvi Baránka a verte evanjeliu, že tie znamenia času konca sú tu, semeno evanjelia sa odohráva.

¹³⁶ Toľko hovoria o reformovaní. Pôjdem s nimi, čo sa toho týka, ako evangelikálna reforma. „Reformovať“ znamená „Byť vyčistený.“ Tak, myslím si, že potrebujeme trochu vyčistenia našej nevery a veriť evanjeliu. To je pravda. Máme príliš veľa podozrievaní a čudovania sa. Reformovať, dokonca to slovo v gréckom preklade, kde je povedané, „Činiť pokánie“ znamená „Reformovať.“ A reformovať znamená, „Vyčistiť“ všetku minulosť, to, čo bolo, a veriť evanjeliu v jeho moci a manifestácii.

Tieto znamenia ich budú nasledovať.“

Oni hovoria, „Len pre ten vek.“

On povedal, „Až do konca sveta.“ No niekto má pravdu. Ak človek, ktorý je neveriaci, povedal, že to bolo len pre apoštolov, a sám Ježiš povedal, „Do konca sveta“, potom ja beriem Jeho Slovo ohľadne toho. To je pravda, je to tak.

¹³⁸ Boh chce mať svoj ľud oddelený od nevery a neveriacich. Tak, mnohí z vás ľudí robia chybu v tomto, že niekedy nechávate svoje deti odohrávať tam nejakého malého Oswalda. Vidíte? Nemám v úmysle teraz sa líšiť a byť naškrobený a tak ďalej, a byť nejakým fanatikom. Nemám to v úmysle. Ale keď nechávate ... Budte si istý, s kým vaša dcéra ide večer von. Vidíte?

Možno ste ju vychovali na zbožné malé dievča, ktoré chodí do cirkvi, a tá prvá vec, ktorú zistíte, je, že ide s Oswaldom, alebo s niektorým z nich, a on je ateistom, neveriacim, a jej život bude zruinovaný, a vy ani neviete, čím on je. Vidíte? Potom si ju vezme za ženu, a pozrite, kde sú potom vaše deti, vaše vnúčatá. Budte opatrní. Boh chce, aby Jeho ľud bol oddelený.

¹³⁹ Čítajte raz Exodus 34:12 a vidzte, čo Boh povedal Izraelu, „Keď pôjdete do tej zeme, všetko tam vyčistite, nemajte s tým vôbec nič.“ Jozua tiež, 23. kapitola a 12. verš, sledujte, čo povedal Jozua, „No, Boh vás privedol do tejto dobrej zeme“, ako teraz cirkev, „a privedol vás do tejto dobrej zeme. Radujete sa z nej?“

Povedali, „Áno, radujeme sa.“

Povedal, „No, je tu nejaký zbytok neveriacich, a nespájajte sa s nimi, nechodte s nimi.“ Nechod', sestra, ak ten chlapec chce, aby si s ním išla niekde do nejakého baru dať si len priateľský malý nápoj, drž sa preč od neho. A to isté, vy chlapci, voči tomu dievčaťu, ktoré by chcelo to isté urobiť. Držte sa od nich preč.

No, poviete, „Brat Branham je taký starodávny čudák“, ale v jednom z týchto dní to zistíte. Ak by ste išli po tej ceste, po ktorej ja idem, tak by ste vedeli, že je to pravda. Tak veru.

¹⁴² Koľkokrát som to videl v tých miestnostiach, keď oni robili svoje vyznanie, kde mladé dievčatá boli zahanbené, to označenie s ňou pôjde, až kým nezomrie, a tie veci, ktoré povedala. Raz bola vychovaná v milom kresťanskom dome, ale tu je to, čo sa stalo. Ona vyšla s tým chlapcom. On bol taký milý, až sa ona nedokázala od neho držať preč, a všetko takéto. A tá prvá vec, on fajčí cigarety a má ploskačku vo vrecku a idú a pijú. A tu to máte. Vidíte? A potom je ona pohanená a tak. Ó, je to žalostná vec, vidíte to na oboch stranách. Tak držte sa preč, oddel'te sa. Bud'te milí a prívetiví ku každému, ale nemajte účasť na ich hriechu. Držte sa od toho preč. Tak veru.

¹⁴³ A to je vždy, priatelia, tí vodcovia, zakaždým pri zmene týchto období, oni ľudí celkom zamiešali. To nebolo tak veľmi, tí ľudia. Ak by to evanjelium zostalo za kazateľňou, tam, kde ono patrí...

Ako som sa rozprával tam v Bethany College u luteránov. On povedal, „Brat Branham, čo si myslíš, že my máme?“ A ja ... Povedal som ...

Povedal som, „No tu je to, čo to je.“

On povedal, „Aký je rozdiel medzi týmito letničnými, o ktorých hovoríš, a nami luteránmi?“

Povedal som, „Letničná cirkev je vyspelejšia luteránska cirkev.“ To je presne tak, ak by ste boli zostali tam, kde ste mali byť, boli by ste tiež letničnými.“ A tak sme sa rozprávali o tom, ako som počul niekoho dnes ráno povedať, že, „Všetky cirkvi, všetko to prvé náboženstvo, všetci kresťania skutočne pochádzajú z Ríma.“ Chcem, aby mi to niekto dokázal. Pripúšťam, že všetky denominácie prichádzajú z Ríma. Ale kresťania začínali v Jeruzaleme.

¹⁴⁸ Tak, ak by katolícka hierarchia chcela, aby sme sa všetci navrátili ku matke kresťanstva, v tom by som s ním súhlasil. Vráťme sa do Letníc a dostaňme všetci Svätého Ducha. S tým budem s ním súhlasiť. Ale to nikdy neprišlo z Ríma, to prišlo z Letníc. Cirkev nebola založená

v Ríme, ona bola založená na deň Letníc. Iste, nie pod ich dogmami, ale pod krstom Ducha Svätého. To je to, čo sa snažím povedať. Ak sa máme vrátiť, vráťme sa na počiatok toho. Nie späť do denominácie, to pôjdete do Ríma, pretože oni boli tí prví, ktorí mali organizáciu, alebo denomináciu a to je matka ich všetkých.

Biblia tak hovorí v Zjavení 17. Ona je sama prostitútkou, a je matkou smilníc, svojich dcér. Vidíte? To je to, čo Biblia hovorí. Ježiš Kristus povedal o rímsko katolíckej cirkvi, že je prostitútkou, a všetky jej protestantské dcéry sú smilnicami s ňou. On povedal, „Vyjdite spomedzi nich, môj ľuďe, aby ste neboli účastníkmi jej hriechu, a Ja vás prijmem, a budete Moimi synmi a dcérami.“ Vidíte?

Tak tu to máte.“ (Vidíte) „Majúci formu pobožnosti a zapierajúci jej moc.“ atď.

¹⁵⁰ Vy, vzácní metodisti, ako ste zvykli mať moc Božiu medzi vami. Išiel som a stál som tam ... Mal som oblečené rúcho Johna Wesleyho, keď som bol v Londýne v Anglicku, aby som sa vtedy modlil za kráľa Juraja, oni ma tam vzali do Wesleyho modlitebne, kde kázal tisíc päťsto ľuďom každé ráno o piatej, predtým, ako išli muži do práce. Sedel som tam na stoličke, kde on obrátil tohoto kohútieho bojovníka, a sedel som v tej stoličke. A stál som tam a išiel za jeho kazateľňu, a modlil som sa v izbe, kde on odišiel do neba. Pomyslel som si, „Ó, ak by John vedel, čo urobila metodistická cirkev, obrátil by sa v hrobe.“ Keď ste zvykli mať modlenie sa za chorých, a mať veľké znamenia... Keď John Wesley... Stál som tam, pri tej svätyni, stál som tam, kde je jeden strom, v ten deň, keď kázal Božské uzdravenie, a tá veľká cirkev Anglicka, anglikánska cirkev išla a vypustila... Skupina jej členov prišla tam a vypustila líšku a niekoľkých loveckých psov a roztrúsila Johnove zhromaždenie. Malý John nikdy vo svojom živote nevážil viac ako 110 libier, ale on sa otočil a ukázal svojím prstom na toho človeka a povedal, „Ty pokrytec, slnko nevyjde trikrát nad tvojou hlavou, kým ma nezavoláš, aby som sa za teba modlil.“ A on toho večera zomrel s krčmi vo svojom tele a volal na Johna, aby prišiel a modlil sa za neho. A on zomrel. Vidíte? Ó, ak by ste vy, metodisti, boli takými metodistami, boli by ste letničními. To je pravda.

¹⁵¹ Čo s vami, Baptistami? Beháte po cirkvi pár minút, a keď pastor káže viac ako pätnásť minút, chcete ho exkomunikovať. John Smith, zakladateľ baptistickej cirkvi, sa modlil niekedy celú noc a nariekal nad hriechmi ľudí, až sa jeho oči zavreli od plaču, a jeho manželka ho musela viesť k stolu a kŕmiť ho lyžičkou pri jeho raňajkách. Nedokážete sa modliť pätnásť minút, alebo viac. Čo sa deje? Vidíte? Máte do toho

zamiešané tradície. Posolstvo sa stále hýbe vpred. Izrael nasledoval ohnivý stĺp. Kde sa to zastavilo, oni sa zastavili. Kde to išlo, oni išli. Ohnivý stĺp sa hýbe stále ďalej. Áno.

¹⁵³ Nachádzame teraz, že to sú vodcovia, ktorí to robia. Vodcovia boli vždy zamiešaní. Pozrite tam dávno na Dátana v čase Biblie, pri Mojžišovom udelení zákona. On bol ten, ktorý viedol ten zmiešaný zástup, Dátan. To bol Kórach. Keď Boh vzbudil Svojho proroka Mojžiša, a on mal Slovo Pánovo. Mal dva a pol milióna ľudí na púšti a Jetro vyšiel a povedal, „Mojžiš, to ťa zabije, tvoje bremeno je také veľké.“ Boh vzal časť Jeho Ducha a umiestnil to na sedemdesiatich vodcov a oni prorokovali. To nikdy ani trochu Mojžiša neoslabilo. On ... Ale Mojžiš bol stále tou poslednou odpoveďou, pretože on mal „tak hovorí Pán.“

¹⁵⁴ Nemôžete ísť pod skupinou ľudí. Popieram, že by kedykoľvek Boh použil skupinu ľudí. On používa jedného muža. To je presne tak. Jedného muža, v jednom čase, pretože dvaja ľudia majú dva názory. Jeden človek, to je presne tak. Všimnite si teraz, že v každom období to tak bolo, celý čas až do začiatku to bolo zakaždým tak.

A tam stál Mojžiš. A viete, čo Kórach povedal? Povedal, „No, Mojžiš sa správa, ako keby len on jediný vedel kázať, ako keby len on jediný mal posolstvo. Ó, my vieme, že ten Ohnivý Stĺp nad ním visí, my vieme, že nad ním je Svetlo, my to všetko vieme, ale on sa správa, ako keby bol ten jediný, ktorý má posolstvo.“ On to tak nemyslel, on to tak nemyslel. On sa snažil napraviť ľudí. Je mnoho rôznych ideí. Vy niečo musíte počúvať. A čo sa stalo? Boh povedal, „Len sa od neho oddeľ, pretože Ja ho pohltím a jeho zhromaždenie do zeme.“ A zem sa otvorila a vyšiel oheň a oni sa prepadli dolu. Vidíte?

¹⁵⁷ Zamiešaní vodcovia. Tí vodcovia spôsobili medzi ľuďmi problém. Ak by to tak nebolo, tak by sme sem dnes prišli, toto mesto, a každá cirkev a každé zhromaždenie by sa spolu zhromaždilo, no oni by mali toto miesto, mali by to ... Ó, každý obchod s alkoholom by bol zatvorený. No, toto mesto by bolo tak suché, až by sa pirátsky výrobca alkoholu musel pol hodinu pripravovať, aby nahromadil dostatok vlhkosti na odplutie. On ... No, bolo by to tak. Ó, prepáčte mi, nemal som to povedať.

Čakajte, počúvajte, to, čo mám na mysli, je toto. Všetci sme roztrúsení, to sú vodcovia. Boh môže prísť, aby niečo urobil, a tí vodcovia tých malých skupín sa obávajú, že niečo stratia, oni zostanú, odtiahnu ich od toho preč, namiesto prijatia Božieho posolstva. To boli vodcovia vo dňoch Noeho. To boli vodcovia vo dňoch Mojžiša. To boli vodcovia vo dňoch Ježiša. To sú vodcovia dnes v Duchu Svätom.

Zmiešané zástupy, oni hovoria, „Ó, dovoľte to ženám robiť, prečo na nich vykrikuješ?“

¹⁵⁸ Ako som povedal, myslím, že to bolo pred ... Niekoľko mi jedného dňa povedal, pretože ja sa vždy snažím dať do línie mojej sestry. Vidíte, to oni sú terčom. Boli terčom v každom veku. Satan ich použil, tam v záhrade Eden, a zakaždým ich použil. A keď Biblia poukazuje na Ameriku a jej ženy v tých posledných dňoch, potom ja začínam do toho udierať. A niekto povedal, „Brat Branham, ľudia ťa považujú za proroka.“

Povedal som, „Nie som.“

On povedal, „Ale oni ťa považujú za proroka, prečo neučíš tých ľudí, ako majú prijať veľké duchovné dary. Vyučuj ich veci, ak si ... Boh s tebou koná, my to vieme.“ Povedal, „Prečo tie ženy nevyučuješ namiesto stáleho sekania do nich.“ Povedal som, „Kázal som ku nim tridsať jeden rok a oni sú... Ako ich môžem vyučovať. Ako ich môžem vyučovať algebru, keď ani nepoznajú svoju abecedu. Rozumiete? No, oni sa ani nedajú do línie, a nekonajú ako ženy. Prečo to je, že oni stále takto ďalej konajú. Ako ich môžeš učiť duchovné veci, keď neveria ani v tie prirodzené veci. Ako ich môžeš učiť tie veci?“ Nech sa cirkev dostane do tej sféry, a oni potom môžu byť vyučovaní v tej sfére, ako prijať dary Božie, a ako manifestovať dary a tie veci. Ale Duch Svätý tomu nikdy nedovolí prísť, kým to srdce nie je správne a pripravené prijať to.

¹⁶¹ Potom tam Boh stojí ako veľký nátlak. Nebojte sa, že by tam z nich bolo príliš mnoho. Nedokážete vyčerpať Boha. Viete si predstaviť malého potkana, asi takého dlhého. Nejaká malá myška v tých stodolách Egypta, ako hovorí, „Radšej by som mala jesť iba jedno zrnko pšenice denne, lebo možno sa mi minie pred ďalšou žatvou.“ Viete si predstaviť malú ryбку, asi takúto dlhú, ako pláva uprostred oceánu a hovorí, „Radšej by som mala piť túto vodu šetrne, pretože viete, možno to niekedy vyschne.“ Ó, tak je to, snažiť sa vyčerpať Božiu dobrotu a milosrdenstvo voči Jeho ľuďom. On ťa chce žehnať, On je pripravený, On robí nátlak. Viete si predstaviť, že by ste vzali všetky vody zeme, moria a všetko a nakopili to do trubice, širokej štyri stopy, a naliali to tam. Ten tlak na spodku toho, by bol taký, snažil by sa nájsť nejakú malú štrbinu, aby to cez ňu mohlo pretekať. To je to, aký je nátlak Ducha Svätého, ktorý sa snaží prísť na každý život.

¹⁶² Ale oni to neurobia. Oni milujú vyznania a veci, lepšie, ako milovať Boha. Vy musíte predať veci toho sveta a uveriť Bohu. Nemôžete to zaprieť. Videli ste to rok po roku, a čas po čase. A Jozef raz povedal,

„Nikdy to nezlyháva, to musí byť Boh.“ Vidíte? A to je Božie zaslúbenie dneška. Nie ja, ja nie som Božím zaslúbením, ja som človek. Ja hovorím o Jeho Duchu Svätom, ktorý je tu.

To je zaslúbenie toho dňa, „Kdekoľvek, ktokoľvek.“

¹⁶³ Tak, zisťujeme teraz, že oni boli tí, a pozrite, vezmíme napríklad Baláma. Balám prišiel dolu a vyučoval ľudí svoju náuku, a oni povedali, „No, pozrite, my sme všetci veriaci, my sme deti Lótových dcér, Moábiti.“

Povedali, „My sme všetci takí istí.“ A on ich zmiešal a spôsobil to, že sa medzi sebou sobášili. Spôsobil, že tie pekné moabitské ženy, všetky vyčáčané, prišli dolu a povedali týmto synom Božím, že oni sú... Že medzi nimi nakoniec nie je rozdiel, že Boh je Bohom všetkých rás, a že všetko je v poriadku. A on ich spolu zosobášil a Boh urobil čiaru oddelenia a spôsobil, že opustili svoje domy a všetko. Čo to bolo? Vidíte tú vec? Presne to isté, čo sa stalo tam, pred potopou, „Keď synovia Boží videli dcéry ľudské, že boli pekné na pohľad, a žiadostili po nich a brali si ich za ženy.“ Vidíte? Tá istá vec sa odohrala tam.

A tá istá vec je teraz. Znovu je to tá istá vec. Mali by ste to vidieť. Každá generácia hovorí, čo sa stane v tej ďalšej. Tu to je, vidíme to. Vieme, že je to to isté, pretože Biblia to tu vyhlasuje, že je to také isté teraz, ako to bolo vtedy. V poriadku. No a všetko sa to týka samozrejme dňa, v ktorom my žijeme.

¹⁶⁵ Tak, zavolanie toho dňa, všetko, čo sa dnes medzi cirkvami počíta, sú členovia. To je všetko, čo oni chcú, členov. No, všetci poznáme ten baptistický slogan v roku 1944, „O milión viac v štyridsiatom štvrtom.“ Poznáme nášho vzácneho, láskavého brata Billy Grahama. Vidíme jeho miesto v Písme, ku komu ide a čo on robí. Ale to je vždy o tom: „Rozhodnutia, toľkí urobili rozhodnutia.“ To je len denominácia. To je všetko, čo chcú. Vidíte?

To je to, ako to bolo vo dňoch Ježiša, to isté. Oni neboli zlí ľudia, boli slepí. To je všetko. Boli slepí na Pravdu. Ježiš im tak povedal. Povedal, „Vy slepí Farizeovia a Sadúceovia, všetko, čo robíte...“ Čo, On povedal, že robíte? „Vy, zákonníci, farizeovia, ste slepí.“ On nepovedal, „Ste hriešnikmi“, oni boli hriešnikmi, ale to, čo my nazývame hriech...

No, čo my nazývame hriechom, „Páchanie cudzoložstva a fajčenie, klamanie, kradnutie, takéto veci, to je hriech.“ To nie je hriech. To sú všetko vlastnosti nevery.

Biblia hovorí, „Ten, kto neverí, je už odsúdený.“ Nevera v Slovo je hriech.

¹⁶⁹ Pozrite sa na týchto mužov. Boli Svätí. No, nemohli by ste na nich ukázať prstom, v tom, čo sa týka morálky. Ich starý otec, ich prastarý otec, ich pra - prastarý otec, a ich pra – pra – prastarý otec, všetci boli kňazmi. Oni zachovávali zákon a tradície starších a otcov, tak dokonale počas tých generácií. Nebolo na nich žiadnej chyby. Ak by bolo, boli by ukameňovaní. Dobrí muži, a Ježiš povedal, „Vy ste zo svojho otca diabla.“ Prečo? Pretože nevideli to posolstvo, Slovo. On tam bol.

A povedali, „No, tento človek sa snaží roztrhať naše cirkvi.“ On povedal, „Vy slepí Saduceovia a Farizeovia...“ On povedal, tu je to, čo povedal, „Budete obchádzať moria, aby ste učinili jedného Prozelitu, čo všetko urobíte pre jedného člena, a keď ho privediete do svojej denominácie, on je dvojnásobným dieťaťom pekla, akým bol, keď bol tam vonku.“ To je presne to, čo Ježiš povedal.

¹⁷² A ak je niečo, čo je nespravodlivé, a niečo, čo je bezbožné, to je vziať nejakého starého, machom zarasteného cirkevného člena, ktorý si myslí, že je taký dobrý, a nedokáže vidieť nijako inak, len cez svoje vlastné okuliare ... Ja nekritizujem, ale áno, tiež kritizujem. A to je presne správne. A Ježiš povedal, „Si dvojnásobným dieťaťom pekla, ako si bol, keď si začal.“ A keď vezmeme cirkvi, tak nezáleží na tom, koľko členov do cirkvi dostanete, a vidíte ich, ako tam idú a stávkujú na konských dostihoch a stoja tam, a tie ženy so svojimi šortkami chodia po ulici a spievajú v zbore, to je ten najväčší kameň potknutia, aký kedy hriešnik mal. Presne tak. Oni očakávajú, že tí ľudia, ktorí sa nazývajú kresťania, budú žiť slušný život, a budú inou osobou. To je príklad. A to je kameň potknutia. Tam je pokrytec. Tak si desaťkrát horším, ako si kedy bol. Lepšie by bolo, keby si bol tam, ako predtým.

¹⁷³ To je to, keď nejaký človek prichádza a hovorí, „No, oni nežijú inak, ako ja, no iste nie, ja som... Budem taký dobrý, ako oni.“ To je kameň potknutia. To je presne tak. Vidíte ich, ako hovoria...

No, nejaký hriešnik príde a povie, „Ježiš povedal toto tu.“

„Ó, to nebolo ... To, On tak presne nemyslel. To... To, On to nemyslel, tak tu, to bolo pre iný vek.“

Ty, neveriaci. Čo sa deje? Kladiáš kameň potknutia do cesty tej osoby.

¹⁷⁵ Ježiš, vlastne mám na mysli v žalmoch Dávid povedal, „Ktorý nesedí na stoličích posmievačov, a nestojí na ceste bezbožných ...“

Vidíte? Nestavaj sa na cestu bezbožných, a neseď na stolicí posmievačov, robiac si žarty z tých, ktorí sú správni, a stojac tam, a hovoriť a mať formu pobožnosti. Ale ten, ktorý má záľubu v zákone Pánovom, miluje to robiť, on bude ako strom zasadený pri riekach vody. Jeho listy nezoschnú. A čokoľvek robí, bude prosperovať. Presne tak sa to stane. To je ten druh cirkvi, aký Boh chce.

Slepí vodcovia slepých. Slepí vodcovia slepých si robia žarty v týchto posledných dňoch, prichádzajú posmievači, atď...

¹⁷⁶ Posolstvo evanjelistu času konca je z Malachiáša 4. To je prinavrátene. To posolstvo a ten posol, obaja budú musieť byť prinavrátene viery. Júda povedal v knihe Júdu asi len 30 rokov po ukrižovaní, povedal, „Bratia, snažiac sa, jako len môžem, písať vám o našom spoločnom spasení, prinútený som vám napísať a napomenúť vás, aby ste zápasili za vieru, raz ta danú svätým.“ Rozumiete?

Malachiáš povedal, že tie posledné dni, ten posledný prorok Starej Zmluvy, že „Predtým, ako príde ten veľký a hrozný deň Pánov, pošlem vám proroka Eliáša. A on prinavrátí vieru detí späť ku... alebo vieru detí späť ku otcom, tesne pred časom zničenia.“ Čo je to? To je posolstvo, ktoré vychádza, posolstvo a posol posledných dní, ktorý ich nemá priviesť ku nejakému vyznaniu, ale vytrhnúť ich von z tých vyznaní a priviesť ich späť do originálnej viery otcov, letničných otcov, kde sa má cirkev nachádzať v posledných dňoch, nie Mojžišovskí otcovia, ale letniční otcovia.

¹⁷⁷ Mojžišovskí otcovia, to bol Malachiáš 3, „Pošlem vám svojho posla pred Mojou tvárou, aby pripravil cestu pred Pánom.“ Matúš 11:6 hovorí to isté. Ježiš o tom svedčí, že to je to, keď videl Jána, povedal, „Čo ste vyšli vidieť? Človeka odiateho s peknými obrátenými goliermi a tak ďalej. Nie, Ján...“ Povedal, „Tí, ktorí sa tak obliekajú, patria do kráľovských palácov a do týchto veľkých denominácií a bozkávajú nemluvňatá a sobášia, viete, a tak ďalej, pochovávajú mŕtvych a sobášia mladých, a tak ďalej. Oni sú tam vzadu.“ Povedal, „Čo ste vyšli vidieť? Trstinu, klátiacu sa vo vetre? Nie, nie, Ján, nie, nie, on sa netriasol, keď sa na neho vrhli.“

Povedali, „Nebudeš mať žiadnu spoluprácu, keď tam pôjdeš.“ Pre Jána to nerobilo žiaden rozdiel, on jednako išiel. Rozumiete?

Povedal, „Čo ste vyšli vidieť, proroka?“ Povedal, „Hovorím vám, že viac ako proroka. Ak to môžete rozumieť, o tomto bolo povedané skrze proroka, hovoriac, 'Posielam vám svojho anjela pre Mojou tvárou, aby pripravil cestu,'“ Malachiáš 3.

¹⁸⁰ A v Malachiášovi 4, pre ten cirkevný vek, On povedal, „Pred tým dňom vám pošlem proroka Eliáša.“ No, to nemohol byť Ján, pretože svet nebol vtedy spálený a spravodliví ešte nekráčali po popole bezbožných. Nie. To je tento vek, posolstvo, ktoré vyjde, ktoré urobí čo? Prinavrátí vieru ľudí, cirkev dnes, ktorá je pomimo všetkých týchto rôznych porušení a tohto ranami prehnitého tela denominácie, späť do živej viery v živého Boha. To posolstvo už vychádza niekoľko rokov. To je pravda. Je teraz čas, aby sme prijali a verili v tú evanjelizáciu času konca. Ona má prinavrátiť. Joel povedal to isté, „Ja prinavrátim všetky roky, ktoré požrala húsenica.“

¹⁸¹ Pozrite sa sem. Pamätáte si na moje nedávne posolstvo o Strome Nevesty, ako oni vzali Ježiša. On bol Stromom, ten, ktorého videl Dávid, Strom, ktorý bol zasadený pri potokoch vody, nesúci Jeho ovocie Svojim časom, ten najdokonalejší Strom. A oni ho zoťali a zavesili na ľudmi vytvorený rímsky strom, aby bol na posmech. Ale čo On urobil? Znovu vstal na tretí deň. Čo ďalšie urobil? On vystavil Strom Nevesty, muža a ženu ako stromy, ktoré boli v záhrade Eden, dva stromy. Jeden z nich bol strom života a jeden strom smrti. A čo On urobil? Prišiel, aby tento strom vykúpil. Tak, odkedy ho vykúpil na Golgote, je pripravený ju teraz zasadiť. Ó! Mám ohromný pocit, keď to hovoríme. Vidíte? Aby prinavrátil Svoj Strom Nevesty, ten, ktorý mal byť v Edene, ale ona tam upadla, pretože neverila Slovu. Ale tu On ide prinavrátiť strom, ktorý bude veriť Slovu. A keď ona vyšla na deň letníc, tá originálna náuka, tá originálna viera, čo potom začal robiť Rím? Poslal húsenicu, poslal červa. A každý jeden zobral časť z toho ovocia, z listov a z toho všetkého a celé to vycucal.

¹⁸² Ale keď to videl ten prorok, povedal, „Ale Ja prinavrátim ten strom, hovorí Pán.“ Ona začala v Reformácii. Čo urobila? Zorganizovala sa. Boh ju odrezal, prečistil, ako v sv. Jánovi 14, odťal z nej všetky organizácie. A ona sa vrátila k Wesleymu, zorganizovala sa: On ju odrezal.

„Ja prinavrátim.“ Ona stále prichádza. No, čo to teraz robí? V čase večera nebude organizácia. To bude vrchol. Kde dozrieva ovocie najprv? Na vrchole. Prečo? Slnko ju zasahuje. A v čase večera sú teraz zasiaté semená pre Strom Nevesty večerného času, keď sa ten Strom Života navracia späť do Stromu Nevesty. Rozumiete? A večerné Svetlá teraz vyšli, aby zaliali a dali dozrieť tomu ovociu, ktoré bolo na tom strome, ktorý bol zasadený. Semená sú zasiaté. Rozumiete? Večerný čas. Tak evanjelizácia večerného času bude znamením Malachiáša 4,

aby prinavrátil vieru ľudí späť do viery otcov. Tak veru. Späť ku tým stavebným kameňom. Amen.

¹⁸⁴ Dnes tí vodcovia znovu hovoria, „Počty, počty.“ Oni to povedali tam vtedy, v Ježišovom čase v tom období. Ježiš povedal, „Vy pokrytci, vy Zákonníci, vy Farizeovia, obchádzate moria, aby ste učinili jedného Prozelitu, získate jedného člena, a keď ho privediete, on je dvakrát väčším dieťaťom pekla, akým bol, keď začal.“ A dnes oni minú miliardy dolárov a urobia všetko, čo môžu, aby získali o jedného člena cirkvi viac. A keď to urobíte, potom on je horším, akým bol tam. Vy z neho môžete urobiť len pokrytca. Necháte mužov robiť tie veci, pokračujú tam so svetom a smejú sa a robia si žarty z evanjelia a všetko takéto. To je ... Rozumiete?

¹⁸⁵ Vodcovia tohoto dňa znovu hovoria, „Počty, počty, počty.“ A to je všetko, čo sa dnes počíta, to sú čísla, rozhodnutia. No, to je dnes takým veľkým slovom, „Rozhodnutia.“ Prial by som si, aby sa niekto rozhodol slúžiť Bohu, namiesto pripojenia sa k cirkvi. „Urob rozhodnutie, príď, zapíš svoje meno do knihy.“ A posielajú tam dolu celú veľkú skupinu ľudí, aby sa zapísali, „Ako sa voláš?“

„John Jones.“

„Prijímaš Krista ako svojho osobného Spasiteľa?“

„Áno.“

„Veríš, že Ježiš je Syn Boží?“

„Áno“

Satan robí to isté, to isté. Biblia hovorí, že to urobil. On verí a trasie sa. Tak veru.

¹⁸⁶ Ale ty sa netrasieš, keď skutočne veríš. Ty sa raduješ, Amen, „Všetci tí, ktorí milujú Jeho príchod...“

Ako som raz povedal niekomu, kto mi ustavične hovoril, posielal mi listy, „Brat Branham, ty strašíš ľudí na smrť, keď im hovoríš, že prichádza čas konca.“ Vystrašiť cirkev? Ó, to je tá najslávnejšia vec, ktorá sa môže stať. Príchod Pánov, koniec času. Prial by som si, aby to bolo rovno teraz. Iste. No to je tá najslávnejšia vec, na akú môžem pomyslieť, stretnúť svojho Pána. Toto staré rúcho tela spadne a ja povstanem a uchopím tú večnú cenu. Navrátim sa znovu do mladosti, a budem žiť naveky s mojím Pánom, so všetkými mojimi ľuďmi. Ó, nedokážem myslieť tu na tento hriech a skúšky a, ó, bolesti a utrpenia v

tomto starom dome trápenia tu. Opustiť túto vec a ísť ku korune spravodlivosti, no to je najslávnejšia vec, akú som kedy počul!

Ako povedal apoštol Pavol, „Bojoval som dobrý boj, beh som dokonal, vieru som zachoval, a je mi tam ... (tú) vieru som zachoval a stojí mi tam odložená koruna spravodlivosti, ktorú mi dá Spravodlivý Pán, v ten deň, nielen mne, ale všetkým tým, ktorí milujú Jeho príchod.“ Nie, ktorí veria v Jeho príchod, ale milujú Jeho príchod. Taká radosť vedieť, že On prichádza ... Istotne, tak veru.

¹⁸⁷ Ale dnes je to: členovia, rozhodnutia, priviesť členov do cirkvi, tak mnohých členov. To je to, čo... To nie je evanjelizácia času konca.

No zastavím sa tu na chvíľku, a chcem len s vami hovoriť, zo svojho srdca. Dúfam, že som vás ... že som vás nezadržal príliš dlho. Je to ... Mám ešte asi sedem, osem minút, a chcem ku vám hovoriť zo svojho srdca.

Či to nie je teraz pravda? „Rozhodnutia, pripoj sa k cirkvi, opusti Metodistickú cirkev a pripoj sa ku nám, k Baptistom, alebo opusti Baptistov a pod' a pripoj sa ku nám, Metodistom, Presbyteriánom, Luteránom“? Katolíci berú všetkých. Vidíte? Členovia, členovia, členovia, členovia, rozhodnutia, rozhodnutia.“

¹⁹⁰ Na čo sú dobré kamene, ak nemáte kamenára, ktorý ich okreše. Vyznania sú kamene.

Keď Peter urobil svoje vyznanie, Ježiš povedal, ty si Peter, kameň.“ Ale na čo je dobrý kameň, ak tam nie je kamenár, aby ho vytvaroval na syna Božieho? Vy len kopíte hľbu kameňov. Je to pravda?

To nie je na nič dobré. Vidíte? Voda kameň derie. To je pravda, to sú ľudia.

Na čo sú dobré kamene, ak nemáte pravého kamenára s dobrým ostrým nástrojom, aby ho vytvaroval do miesta, kde bude pasovať v Dome Božom? Len sa vás chcem opýtať, na čo sú dobré rozhodnutia? Na čo je dobré umiestniť svoje meno do knihy. Na čo je dobré ísť a pripojiť sa k cirkvi, ak tam nie je kamenár, ktorý to vytvaruje, a spôsobí, že prestanú s týmto a tamtým, a oseká ich, a takto ich vytvaruje, a opracuje a učiní ich kresťanmi, ktorí sú umiestnení v Dome Božom, so znameniami, ktoré nasledujú veriacich? To je evanjelizácia času konca. Vziať kamene a vytvarovať ich. Rozumiete?

¹⁹² Na čo by boli dobré kamene, ak by ste ich len nakopili? Zostanú tam len tak ležať, oni by boli užitočnejšie tam, ako tu, kde ich len dáte

spolu na kopu. Oni by boli potrebné tam, ale žiaden z nich tu. Vidíte, to je pravda. Kameň nie je na nič dobrý, bez kamenára.

Ježiš počíta charakter, nie členov. Viete to? On počíta charakter. Boh sa vždy snažil dostať jedného muža do svojej ruky. To je všetko, čo On potrebuje, je jeden muž a on urobí Jeho prácu. Počas tých rokov, len pomyslíte, On mohol v čase Noeho nájsť len jedného spravodlivého muža. V čase Mojžiša mohol nájsť len jedného spravodlivého muža. Pozrite na Samsona. Vidíte? Boh môže použiť len to, čo mu odovzdáte. Samson bol veľký silný muž, mal mnoho sily. Samson vydal svoju silu Bohu, ale nedal mu svoje srdce. On dal svoje srdce Dalile. Vidíte? A tak je to s ľuďmi dnes. Ó, brat, oni sa načiahnu a zaplatia dlhy a takéto veci, a postavia väčšiu denomináciu a podobne, ale keď to prichádza k tomu, dať svoje srdce, to neurobia. To je pravda. Na čo je dobrý...

¹⁹⁵ Peter mal meč. Vytiahol ten meč, a išiel odseknúť uši najvyššieho kňaza, a takéto veci, urobil to. Ale keď to prišlo k skutočnej kresťanskej odvahe, on ju nemal. On sa odtiahol a zaprel Ho. Je to pravda? Dokázal odťať ucho veľkňazovi svojím mečom, iste, vedel, ako s tým narábať, ale keď to prišlo k tomu útlaku a k času stáť na Slove Božom, nemal tú odvahu, a dokonca zaprel, že pozná Ježiša.

To je to, kde to je dnes. Máme odvahu postaviť budovy a dať do nich milióny dolárov. Máme odvahu umiestniť akustické organy a plyšové sedadlá a všetko také, a ísť a získať z miesta na miesto Prozelytu a spôsobiť, že Metodisti sa stanú Baptistami a tak ďalej, hore a dolu a podobne. Ale keď to prichádza ku kresťanskej odvahe akceptovať Slovo a poslanstvo Boha, a stáť tam na ňom, tak je nás málo. Tak opäť, na čo sú vám dobré vaše kamene bez kamenára? Je to tak?

¹⁹⁷ Boh hľadá charakter, nie členstvo. Charakter. Eliezér, keď išiel vyhľadať nevestu Izáka, on sa zapotil, kým našiel charakter. Pamätajte, Abrahám naňho položil zodpovednosť, tak, ako Boh kladie zodpovednosť na nás kazateľov, to je pravda. „Upoľuj moju Nevestu!“

Nech Boh žehná tvoje srdce, ja nevyhľadávam členov, ja vyhľadávam čistých v srdci, niekoho, kto bude veriť Slovu.

Eliezér sa pozrel a pomyslel si, „Ó, to nedokážem sám, je v tom príliš veľa zodpovednosti. Uvedomujem si zodpovednosť, že mám nájsť Izákovi...“ Čo je typom cirkvi, viete, Kristus. Rebeka, typ Nevesty ... A Eliezér išiel dolu na kolená a povedal, „Bože, Ty ... Ty mi musíš pomôcť.“ A keď sa odvolal na Boha, Boh mu pomohol. On získal charakter.

¹⁹⁹ Navráť sa do Slova, brat. Navráť sa ku Bohu. Nehľad' vôbec na túto cirkev, do ktorej patríš. Môžeš v nej zostať, ak chceš, ak ti to dovoľia. Ale tá prvá vec je, najprv prísť ku Bohu. To je pravda. Toto je evanjelizácia času konca. Tak veru.

Charakter ... A keď zistil,... A potom, keď Eliezér našiel charakter, ktorý bol v tej žene, Rebeke, tej nádhernej neveste Izáka, povedal jej o Izákovi. A ona ani v jednu vec nepochybovala.

Ona uverila slovu toho posla a pripravila sa ísť. A išli, on sa opýtal otca, a on povedal, „Opýtajte sa jej, dievča má už dosť rokov, jej sa opýtajte, nech sa ona rozhodne.“

Ona povedala, „Pôjdem.“ Kam? Človek, ktorého nikdy predtým nevidela, nič o ňom nevedela, ale pritom bola pripravená, pretože bola ku tomu predurčená a predzvedená. Presne tak.

²⁰² Všimli ste si tú ženu, ktorá umyla Ježišove nohy? Ona nikdy nepoprosila o požehnanie, len sa tam pozrela, a tam bol ten pokrytec, ktorý sa z neho snažil robiť žarty, degradovať Jeho charakter ... To je to, čo sa oni vždy snažia robiť. Snažia sa, aby On vyzeral malý. Niektorí ľudia, viete, oni Ho nasledovali len kvôli tomu. Povedali by, „No, pozrite sem, dobrý Učiteľu, my vieme, že Ty si veľký človek od Boha, ničoho sa nebojíš, či máme platiť dane cisárovi“? Vidíte? Všetky tie veci ... Len sa snažili nájsť niečo na ňom, aby očiernili Jeho Meno, poškrvnili.

Tento Farizeus Ho pozval na večeru, tá denominácia nevedela nič o tom, že Ho tam on pozve. Oni tam mali niekde, „Železo v ohni.“ (Ako by gambler povedal, „Tromf v rukáve“). Mali niečo spoločné.

²⁰³ A keď vidíte niekoho takého, kto vás nenávidí, vašu vec pre Krista, a potom vás privádzajú, to je, buď z vás chcú dostať kopu peňazí, alebo urobiť niečo, alebo vás nejakým spôsobom použiť. Vidíte? Nie je ... Oni nebudú veriť posolstvu. Oni ťa tam majú pre niečo iné. Či si myslíte, že ten istý Kristus nerozpoznáva tú istú vec dnes? Istotne rozpoznáva.

Ale oni Ho tam priviedli, povedali, „No, vyskúšame to.“ A doviedli Ho tam, a nechali ho tam prísť, to zapáchalo, vôbec neumyli Jeho nohy, neurobili, aby sa cítil vítaný. Sedel tam v tom, kde oni chodili v tých rúchach, viete, prechádzali tam, kde tie kone a tie veci chodili po ceste v tých dňoch, po tých malých cestičkách a oni putovali tou istou cestou. To veľké rúcho naberalo ten zápach a to bolo na ňom, a to páchlo od toho prachu a tých vecí na ceste.

Taký hrozný zápach, ako nejaký kurník a podobne ... A to bolo na ňom a išiel ako hosť do domu, kde boli tie veľké žienilkové koberce na podlahe a všetko a oni mali nejaký druh oleja, umyli si tváre a umyli nohy a dali im pár takých papúč, a tam postavili ich sandále. Potom prišli, potom, ako boli celí prezlečení a upravení, a upravené vlasy, a takto prišli. Potom, keď stretávate svojich hostí, potom vy ... Zdravíte ich a objímate ich. Oni sa objímali na krku a pobožkali na krk. Vidíte?

Ako ste videli Jozefa a mňa pred chvíľou, ako sme sa objali jeden druhého, potľapkali a pobožkali jeden druhého na krk. Ale ten Farizeus, po tom, ako Ho tam pozval, a On tam sedel, on vôbec neumyl Jeho nohy, vôbec nič pre Neho neurobil. Nechal Ho tam sedieť, aby si z Neho robili žarty.

²⁰⁵ Ale nejaká malá, biedna, degradovaná prostitútka s pár haliermi, ktoré tam zarobila svojím zlopestným spôsobom života, uvidela Ho tam sedieť. A veľké slzy sa jej kotúľali po lícach. A išla tam a vzala alabastrovú nádobu za všetky peniaze, ktoré mala, nejakou sa tam prešmykla a dostala sa tam a padla k Jeho nohám a začala plakať a jej vlasy padli dolu. Ona plakala, vzala svoje ... Nemali tam uterák, aby tým umyla Jeho nohy, tak ona vzala svoje vlasy a utierala Mu nohy. Aká nádherná voda pre Jeho nohy. Slzy kajúceho hriešnika. A ak by len pohol svojou nohou, ona by vyskočila. Ona o nič nežiadala, ona len uvidela, že toto má byť urobené.

²⁰⁶ Či to my nemôžeme urobiť dnes? No, my o nič nežiadame. To musí byť učené. Evanjelium musí byť kázané. Či dostaneme halier, alebo čokoľvek, v tom nie je žiaden rozdiel. Nikdy vo svojom živote som nevybral offeru. Toto je potreba. Toto je zavolanie. Oddel'te sa. A cirkvi, ktoré vás nenávidia, a všetko možné, a ktorí vás vystrčia, a koľkých málo priateľov len máte, ktorých môžete spočítať ... Ale to je posolstvo, to musí ísť bez ohľadu na čokoľvek. Nikdy som nešiel do rádia, alebo veľkých televíznych programov, kde by som prosil ľudí o peniaze. Nedokázal by som to robiť. Chcem byť vaším bratom. Chcem ísť tam, kde Boh ... Ak je tam päť ľudí, choď tam, choď tam, ak je tam milión, Boh pre mňa urobí cestu, aby som tam išiel. To je všetko. Len to ži vierou. To je to, ako by sme to všetci mali robiť. A vďaka Bohu, mnohí z nich to robia. Vidíte? Tak isto. To je pravda, robia to.

²⁰⁷ Pozrite na túto malú ženu. Ježiš ani nepohol nohou. Pozrite na tohto Farizeja, ako tam stál, a hovoril, a snažil sa robiť si z Neho žarty. Povedal, „No, ak by On bol prorokom, vedel by, aká žena to umýva Jeho nohy, vidíte, vedel by, aká žena je pri ňom. Vidíte, tu to máte, to ukazuje, s akou triedou ľudí On má do činenia. Som z toho rád. Áno,

On to vedel, „Pozrite, aký druh ľudí je s ním, my sme tí vznešení, my sme cirkevní členovia, a pozrite tá hriešnica, tam je s ním, tá žena a my vieme, kým ona je. Chodí po ulici. Ona je... „Viete, o čom hovorím, „Tak, ona je takým druhom ženy. Pozrite, pozrite, to je ten druh ľudí, ktorý na ňom visí.“ Som tak rád, som tak rád.

²⁰⁸ To je to, čím som bol, viete. Ja som bol takým druhom ľudí, nedobry, hriešnik. A každý jeden z vás je na tom tak isto, ak si neprišiel k Nemu. Ty neprichádzaš, len aby si bol členom cirkvi, ty prichádzaš, pretože niečo musí byť vykonané. Ježišovi musí byť poslužené. Nieкто by tam mal byť. Urobme to.

Ona sa nikdy neopýtala, „Pane, či ma požehnáš? Či urobíš toto“? Nie, ona Mu len umyla nohy, a utrela ich vlasmi svojej hlavy. Viete, niektoré z našich sestier by sa museli postaviť na hlavu, aby nabrali dosť vlasov, aby mu utreli nohy.

A tam jej pekné kadere spadli dolu a ona Mu utrela nohy, a ona Mu takto ustavične bozkávala nohy a Ježiš tam sedel, a pozoroval ju, a vôbec sa nepohol. A po chvíli, keď bola hotová, On sa otočil.

²¹⁰ Bol tam ten starý Šimon s celou svojou kazateľskou asociáciou, povedal, „Vidíte, há, to je On. Vidíte, tu to máte. To ukazuje, kým je. On nie je prorok, pozrite na Neho.“

On sa otočil a povedal, „Šimon...“ Ó, predstavujem si, že on sa v tvári začervenal. Povedal, „Niečo ti mám povedať, ty si Ma tu pozval. Keď som vstúpil dverami, vôbec si neumyl Moje nohy, vôbec si Ma nepobozkal na privítanie, vôbec si Mi nepomazal hlavu, len si tam stál a snažil si sarobiť zo Mňa žarty. Priviedol si Ma sem za tým účelom. A táto žena, odkedy som prišiel, odkedy som prišiel, ustavične umývala Moje nohy svojimi slzami, a utrela ich vlasmi svojej hlavy a ona ustavične, nebozkala Môj krk, ale bozkala Moje nohy.“

„Ty si neočakávala nič, že, sestra?“

„Nie.“

„Ale Ja ti hovorím, že tvoje hriechy, ktorých je mnoho, sú všetky odpustené.“ Vidíte? Po celý čas, ona nemala vôbec nič, iba strach, že možno nerobí tú správnu vec, ale to malo byť vykonané, ale jej odplata mala prísť na konci.

²¹³ Mohli ste ma počuť kázať tieto posolstvá. Mohli ste vidieť Ducha Svätého rozlišovať a konať veľké veci a vykonať zázraky. Mohli ste sa modliť a nikdy sa to nestalo, choď ďalej, tvoja odplata prichádza na

konci. Či by to nebolo lepšie potom? Áno, vidíš, urob Ježišovi službu, to je poslanstvo času konca. On mal Nevestu. Boh hľadá charakter.

A potom, ako Eliezér našiel charakter, potom tá ďalšia vec bola, pripraviť ju ísť. To je to isté teraz, brat, tá istá vec teraz. To poslanstvo času konca nie je tam v Babylone.

²¹⁴ To je to, čo som ti povedal, Jozef. Tento môj malý švédsky priateľ, tam jedného dňa stál, a položil hlavu na moje rameno, a plakal ako malé dieťa. Povedal, „Brat Branham, Boh ma poslal sem do Chicaga, povedal, že v jednom z týchto dní uvidím Chicago zatrasené“, a on povedal, „A teraz ma oni posielajú preč, berú odo mňa moju cirkev, veľkú najkrajšiu cirkev v Chicagu.“ Povedal, „Berú moju cirkev, a tu to je, a oni ma vystrkujú, odhlasovali ma, a ja neviem, čo robiť.“

Povedal som, „Jozef, Boh neklame.“ Povedal som, „Ty si videl Chicago zatrasené, to začalo v New York City, keď som ťa tam videl, pretože, ak s tebou oni nebudú spolupracovať, ja tam ani nepôjdem.“ A ja som ho ani nepoznal, ale niečo tam na ňom bolo, čo ma k nemu ťahlo. Nehovorím toto kvôli tomu, že sú tu dnes večer zhromaždení misionári, ale to je pravda. Bol som potiahnutý k Jozefovi. Odmietol som ísť do Chicaga, pretože oni jemu nedovolili prísť, nedovolili mu prísť do spolupráce.

Povedal som, „Potom ani ja nejdem.“

Povedali, „Ty ho nepoznáš.“

Povedal som, „Ja viem, že ho nepoznám, ale Boh ho pozná, on je Boží služobník, a pre mňa je on v poriadku.“

²¹⁷ A tak potom Jozef povedal, „Prišiel by som si vidieť Chicago zatrasené.“ Ó, nevedomujete si, že to zatrasenie neznamená, že to budú tí, ktorí sú potravou pre kanóny. To neznamená, že tam budú zničené tie odpadky. Cirkev je zatrasená. Rozumiete? Tam bolo len sto dvadsať v tej hornej dvorane zo všetkých tých miliónov, keď prišlo to zatrasenie. To je pravda, istotne. To je zatrasenie medzi ľuďmi.

Pozrite, keď tam oni mali to veľké prebudenie, tento Apollos, Baptistický kazateľ, ktorý ešte neprijal Ducha Svätého, nikdy ešte nebol pokrstený na Meno Ježiša Krista ... Pavol prechádzal hornými krajmi Efezu a nachádza túto mocnú cirkev, o ktorej hovorí Biblia, prišiel tam a povedal im o ceste Pánovej. A oni povedali ... A on povedal, „Prijali ste Ducha Svätého, odkedy ste uverili?“ A oni kričali a mali ohromný čas. Povedal, „Prijali ste Ducha Svätého?“

Povedali, „Ani nevieme, že je.“

Povedali, „Potom, ako ste boli pokrstení“?

Oni povedali, „Boli sme pokrstení pod Jánom.“

On povedal, „To viac nefunguje, musíte byť znovu pokrstení.“ A on ich pokrstil na Meno Ježiša Krista, kládol na nich svoje ruky, a Duch Svätý na nich prišiel. Hovorili v jazykoch a prorokovali. A tam ich bolo asi osem, alebo desať. To je pravda.

²²⁰ Zatrásenie (rozumiete?), Boh netrasie tamtým, peklo to zatrásie, keď to prijme. Ale Boh trasia svoju cirkev.

Jeden anjel prišiel ku Abrahámovi a jeho skupine tam na vrchu a vykonal zázrak. Rozlišoval myšlienky, ktoré boli v jeho srdci (je to tak?), a Sára bola vo vnútri. A kedy tí anjeli išli do Sodomy, mali tam dolu tisíce. Vidíte, zatrásenie prichádza v malej skupine. Ty si to videl, Jozef. Ty si videl Chicago dostať Jeho posledné zavolanie. To je pravda, a Boh ťa uctil, a ty si urobil presne, čo On povedal.

²²² Pripravovanie Nevesty, to je to, čo to je. No, ideme hneď tu zakončiť, keď toto poviem. Posolstvo času konca má pripraviť Nevestu a pripraviť Ju na vytrhnutie. Čo to môže urobiť? Podľa Malachiáša 4, to je priviesť ich späť do viery, ktorá bola raz darovaná svätým. Priviesť ich späť do viery otcov. Tá Letničná časť v čase prinavrátienia. „Ja prinavrátim, hovorí Pán.“ To je skutočná udalosť ... Evanjelizácia času konca.

Tak, chcem povedať len týchto pár slov, predtým, ako zakončím. Preskočím tie ostatné miesta Písma, a možno niekedy sa ku nim dostanem. Ale chcem povedať toto. Veríme, že sme v čase konca, veríme to. A hoci sa to zdá ako čas konca, v tomto čase, že to posolstvo a posol, obaja, akoby sa rozlamovali... Zdá sa, že Satan sa snaží najlepšie, ako môže, aby nás sotil do priekopy, brat Neville mal nehodu, brat Crase tam, a vybuchnutie tej pušky. Vidíte, zdá sa, že práve teraz je to, kedy každá cirkev tam mi ukazuje červenú. A vidíte, zdá sa, že je to takmer rozlomené. Vyzerá to, ako by sme boli porazení. Nebojte sa. Viete, to je obyčajne v tom čase, kedy Boh vstupuje na scénu s niečím, čo On pozoroval dlhý čas. Pamätajte na to!

²²⁴ Pamätajte, raz boli nejaké deti, tam v tej ohnivej peci. Oni sa držali pravdivo toho Slova. A nič sa nedarilo. Vrhli ich do väzenia, držali ich tam v noci, a na ďalšie ráno ich išli upáliť.

A zdalo sa, že koniec je na blízku, a oni kráčali rovno do tej pece. Ale On tam prišiel, aby to zmenil. Tá scéna sa zmenila v okamihu.

To sú vždy tie najslabšie momenty, keď sa zdá, že to pravé posolstvo je takmer porazené. To je to, keď Boh vstupuje. On necháva to posolstvo a toho posla dostať sa na koniec cesty (rozumiete?). Keď On prichádza, a On jazdí na veľkých vlnách. To je pravda.

²²⁶ Pamätajte, to bol Ježiš, keď si Jeho nepriatelia mysleli, že Ho porazili. Ten neveriaci povedal, „Dostali sme Ho na kríž.“ Sadúcejovia a Farizeovia, ktorí Ho nenávideli a zavesili na kríž, si mysleli, „Teraz sme Ho dostali.“ Aha, to bolo asi v tom čase, keď Boh pricestoval tam na scénu, a vzkriesil Ho v to veľkonočné ráno a zlomil kráľovstvá Satana. Odzbrojil peklo, vzal kľúče smrti a pekla a povstal s nimi. Iste, to bolo práve v tom slabom čase. Jeho posolstvo, ktoré kázal, to Slovo, za ktorým Stál, a všetko, potom to bol ten skutočne slabý moment, keď prišlo to víťazstvo. Keď urobil všetko, čo mohol, potom vstúpil Boh. On zmenil tú scénu.

²²⁷ To bol Jákob, keď bežal od Ezava, vyhábal sa tu i tam, prestupoval pravidlá a rôzne veci, a snažil sa ukryť pred Ezavom, potom jeho srdce začalo plakať za domovom, a na svojej ceste domov poslal poslov, poslal dary a všetko možné, a snažil sa upokojiť Ezava, ale to bolo vtedy, keď Jákob prišiel ku koncu samého seba. To bolo, keď Jákob nevedel, kam sa má obrátiť. Previedol svoju ženu a deti cez tú vodu a on prekročil ten potok, a to bolo, keď Jákob zápasil celú noc, až stratil svoju silu a bol zmrzačený a bol slabý a jeho telo bolo rozlámané. To bolo v tom čase, keď Boh prišiel na scénu. A ďalšie ráno ho nachádzame s čím? Ako knieža bez strachu, po svojej slabosti. A to vyzeralo, že je porazený, ale nachádzame ho ako nebojácne knieža. To posolstvo pokračovalo a ten posol bol s tým. To je presne tak. On bol v tom dni nebojácny kniežaťom.

²²⁸ Ezav, dokonca, keď ho tak veľmi potreboval. Ezav, keď ho stretol ... A pamätajte, presne v tom istom čase Boh tiež pracoval na srdci jeho brata. To je tak. A Ezav k nemu prišiel, povedal, „Mám tu armády.“ Povedal, „Ja...“ Si slabý, Jákob, tvoje telo je postihnuté, si rozlámaný.“ Povedal, „Pošlem vojakov, aby ťa ochraňovali.“ Práve vtedy, keď ich potreboval.

Ale on niečo našiel, povedal, „Pôjdem sám.“ Amen! To je to, kedy sa on zotavil zo svojej slabosti. Zotavil sa z toho šoku.

²³⁰ Keď sa Ježiš zotavil z toho šoku smrti, vtedy bol najsilnejší. Mohol prejsť budovou bez toho, že by vôbec pohol tie kamene a maltu. Mohol jesť rybu a chlieb. Amen, ó, áno, to bolo v tom čase, potom, ako prišla slabosť, potom sa ocitol silný. To bolo potom, ako prišla slabosť.

A vyzerá to, že je to veľmi slabé teraz pre oboch, posolstvo i posla. Ale nebojte sa. Niekde, ja neviem ako, ale ja Mu dôverujem. On jedného dňa pricestuje na scénu. Nebojte sa. Poďme spolu. Skloňme spolu svoje hlavy. Evanjelizácia času konca...

²³² Ó, Bože, tie veľké večerné svetlá už teraz nejaký čas svietia. Ako si prišiel sem pomedzi tie uličky, a privádzal si tých, ktorí boli len tieňmi mužov a žien, zožraní rakovinou, slepí, chorí a postihnutí, poslaní od lekárov, dokonca z kliniky Mayo a všade inde sa ich vzdali, a oni tu teraz sedia dnes ráno, mnohí z nich sú zdraví a silní, nielen tu, ale všade na svete. Ženy prijali svoje deti vzkriesené do života, potom, čo boli mŕtve hodiny. Deti, ktoré boli zabitú na ceste autami a boli vyhlásené mŕtve a položené, nebola v nich zdravá kosť, a behom minúty išli dolu ulicou a chválili Boha.

Áno, Pane, Ty si Boh, večerný čas je tu. Večerné evanjelizačné semená boli zasiate, Otče, a teraz to vyzerá, ako by sa to dostávalo trochu do toho času zmrzačenia. Mnohí z týchto... Keď si prišiel prvýkrát na scénu tam v tom Tvojom období, všetci z nich, „Ten mladý Prorok z Galilei...“ Ó, oni sa všetci okolo Teba zhromaždili, ale keď si začal do nich udierať a hovoriť im o ich vyznaniach a tých veciach, potom sa od Teba vzdialili. Musel si vstať Sám a nakoniec Ťa priviedli na Golgotu, a zdalo sa, akoby zvíťazili, vyzeralo to, akoby ich intelektuálna skupina porazila tú vec Božiu. Ale, ó, nie. V to Veľkonočné ráno mala zem nervový otras. Hrob bol otvorený a Syn Boží povstal. Mal kľúče smrti a pekla. Mal krst Duchom Svätým, so svojimi právami, aby ich potom dal. Povedal Svojej cirkvi, „Choďte tam do Jeruzalema a čakajte, a Ja to pošlem na vás, a potom svedčte o Mne, kým sa nevrátim.“

²³⁴ Potom Si tam stál a povedal im, aký bude čas. A my sme tu v tom čase konca. Pane, príď znovu. Či prídeš, Otče? Sme unavení, ustatí, ľudia všade naokolo nás odmietli. Denominácie nám ukazujú červenú. V Kalifornii, tam, kde tam stoja tí vzácni svätí a plačú, štyridsať cirkví a ten jeden vodca povstal a povedal, „No, ak on krstí, používajúc Meno Pána Ježiša, nechceme ho.“ A on odvrátil Evanjelium od tých biednych hladných ľudí...

A, Otče, ja som povedal, „Príď a stretni sa so mnou v Písme“, a on to nechcel. Prečo? On to dobre vie. Otče, prečo sa pohania búria, a ľudia zmýšľajú márnú vec? Istotne vystretím ruky Tvojho Svätého Dieťaťa Ježiša, aby si uzdravoval chorých a ukazoval znamenia a divy konca. To sa, Pane, opakuje. Modlím sa za nich, Bože, nedovoľ, aby

boli odmietnutí. Je tam ešte medzi nimi mnoho dobrých ľudí. Udeľ, Pane, aby to uvideli a vyšli.

²³⁶ A dnes ráno naše malé zhromaždenie, Otče, my nepoznáme srdcia ľudí, Ty poznáš. Táto malá skupina tu, idem jednako rovno tam. A teraz, predtým, ako opustíme cirkev, Pane, túto malú skupinu, ktorá sa tu zhromažďuje, oni sú pútnikmi. Oni nevyznávajú, že sú z tohoto sveta, Pane, sú cudzincami. Oni sa znovuzrodili, sú novými stvoreniami. Oni vyšli z vecí sveta, aby slúžili Bohu, vedia, že, „Nežiadaj si márných bohatstiev tohoto sveta, ktoré tak rýchlo upadajú. Máme svoje nádeje, postavené na večných veciach, ktoré nikdy nepominú.“

Nebeský Otče, ak by tu dnes boli náhodou jeden, alebo viacerí medzi nami, ktorí nikdy nemali ten pocit, že by sa mali obrátiť, modlím sa, aby Si v tomto čase hovoril do ich sŕdc, a nech sa mierne a pokorne vo svojich srdciach kompletne odovzdajú Tebe, a nech povedia, „Pane Ježišu, buď mi milostivý, mne hriešnikovi. Nechcem zomrieť v tom stave, v ktorom som teraz, a neviem ani, či prežijem tento deň, potom, či by to nebolo bláznivé márníť svoj čas svetskými vecami?“ A všetko tu zahynie a ľudia zahynú s tým svetom. Ale, Bože, Večný Otec nemôže zahynúť. A nemôžu ani Jeho ľudia. Nech to teraz prijímú, náš Nebeský Otče.

²³⁸ Posväť tie vreckovky, ktoré tu ležia, kvôli chorým a postihnutým. Bolo povedané, že ich brali z tela Pavla, tie vreckovky a záclony, a zlé duchy od nich odchádzali. Uzdrav chorých, ktorí sú dnes ráno v našom strede. Modlím sa, aby medzi nami nebola ani jedna slabá osoba. Nech sa teraz ten Veľký Duch Svätý pohybuje naprieč obecenstvom, nech si každý uvedomí Jeho prítomnosť. A ako som citoval na začiatku, keď prichádza búrka počas suchého leta, a tie vetry vysušovali a bolo horúco a fúkal prach, ale zrazu bolo počuť zahrmenie, a môžeme vidieť povstávať oblak, a povedal som, že ten červený signál zhasol, On prichádza. A cítime ten chladný vánok, toho vítajúceho Svätého Ducha, ako sa pohybuje, naprieč tými suchými miestami. Pomôž nám dnes.

²⁴⁰ Zachráň stratených, naplň ich Duchom Svätým, Pane, rýchlo, predtým, ako svetlá zhasnú, pretože ten signál je už zhasnutý. Tá stará loď Siona je už teraz pripravená, a to nebude dlho, keď ona zavolá. A zrazu tam budú mať v novinách, „Čo sa stalo? Stovky ľudí naprieč národom zmizli.“ Ó, Bože, potom bude príliš neskoro pre tých ostatných, lebo vytrhnutie už prišlo. Súd udrie na zem, spravodliví budú preč. Potom pôjdu ku hrobom a povedia, „No, či nebolo ... Či oni otvorili tento hrob, no čo sa tu stalo?“ Ó, ten, ktorý dôveroval v Boha, ktorý

zomrel pred rokmi, bude preč. „Ó, potom aké kvílenie a nariekanie to bude, keď tí stratení už prišli k svojmu osudu. Budú kričať na skaly a vrchy“ podľa Písma, „Budú sa modliť, ale na modlitby bude príliš neskoro.“ Nech to nie je tak s niktorymi, ktorí sú tu dnes prítomní.

²⁴¹ A zatiaľ čo máme sklonené svoje hlavy, a tiež sklonené naše srdcia... Som veľmi divným človekom pri pozývaní ľudí k oltáru. Verím, že to nie je Apoštolská náuka. Verím, že rovno tam, kde sedíte, robíte svoje rozhodnutie, či chcete skutočne žiť, alebo zomrieť. Verím, že to je na vás. A ak je tu niekto, kto to nikdy predtým skutočne takto nevidel, a uvedomuje si tú hodinu, v ktorej žijeme a chcel by si len, aby som ťa spomenul v modlitbe, že sa chceš stať kresťanom a že chceš byť vo svojom živote Kristu podobný, a byť pripravený na Jeho príchod, zodvihol by si svoju ruku, kdekoľvek si po budove, nech ťa Pán žehná, nech ťa Pán žehná, nech ťa Pán žehná, a teba a teba. Boh nech ťa žehná tam vzadu, nech ťa Boh žehná tu dolu, to je pekné. Nech ťa Boh žehná, mladá pani, rovno v križovatke života, sestra. To je veľké rozhodnutie. Mohla si urobiť veľa dobrých... Nech ťa Boh žehná, ocko. Mohol si tiež pracovať mnoho ťažkých dní vo svojom živote a vychovať malé deti. Mama, ty, ktorá sedíš tam pri nej. Ó, Bože, možno si vychovala rodinu, a urobila mnoho veľkých vecí, potľapkala si líčka malého dieťaťa, keď plakalo, a húpala kolísku svojimi mladými rukami, a oni sú teraz staré a chatrné. Mohla si kolísať to bábätko a urobiť mnohé dobré veci. Ale tá najlepšia vec, ktorú si kedy urobila, bola, keď si zodvihla potom svoju ruku, „Odpusť mi, prepáč mi, prosím.“

²⁴² Náš Nebeský Otče, Ty vidíš tie ruky. Ty vieš, čo je za nimi. Tak, oni sú trofejami tohoto zhromaždenia. Oni sú trofejami toho posolstva. Ty si povedal, „Všetci, ktorých mi dal Otec, ku Mne prídu, a nikto nepríde ku Mne, koho by prv nepritiahol Môj Otec.“ A Ty si prehovoril k týmto ľuďom, a oni tu sedeli a podľa vedy by ich ruky mali visieť dolu, pretože gravitácia ich drží dolu. Ale oni zlomili a porušili zákony vedy. Majú v sebe ducha, ktorý zodvihol ich ruku, čo je v protiklade ku vede, pretože ten duch tam láme vedu. A oni zodvihli svoje ruky, pretože tam pri nich bol Duch Boží, ktorý povedal, „Ty si ... Ty potrebuješ Krista.“ A oni zodvihli svoje ruky, „Pamätaj na mňa, ó, Pane.“

Ako ten zomierajúci zlodej na kríži povedal, „Spomeň si na mňa, keď prídeš do Svojho Kráľovstva.“

A čo si mu Ty povedal? „Dnes budeš so Mnou v raji.“

²⁴⁵ A ja sa modlím, Otče, a ja sa modlím, Otče, aby práve v tento deň, kedy prevezmeš Svoje Kráľovstvo, aby Si každého jedného z týchto veriacich vzal do Svojho obecnstva tu na zemi, a bol im

milostivý. Ježišu, Ty si povedal, keď si bol tu na zemi, v svätom Jánovi 5:24, „Ten, kto čuje Moje Slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný život a nepríde na súd, nebude tam, keď súd udrie na zem, ale oni prešli zo smrti do života.“ Ty si to zaslúbil, Pane. Ja si ich nárokujem.

A teraz všetci, ktorí zodvihli svoje ruky, a dokonca aj tí, ktorí vo svojich srdciach uverili, že by mali, a neurobili to, dávam ich Tebe, dnes ráno, Otče, ako trofeje milosti Ježiša Krista a Jeho Slova, ktoré sme kázali dnes ráno. Sú Tvoji. Zachovaj ich v bezpečí, Pane, až do toho dňa, a nech rastú ako dieťaťká. Nech tie vody tu v tom bazéne ich nájdu, ako vyznali svoje hriechy, a zomierajú a sú pochovaní v Kristovi, aby znovu povstali do nového života, aby kráčali v novom svete, kráčali s novými spoločníkmi, kráčali v novom spoločenstve, kráčali s anjelmi, kráčali v prítomnosti nadprirodzena. Potom tie veci, ktoré nedokážu vidieť okolo seba, ale ich cítia, a vedia, že oni sú tam, to sú veci, ktoré trvajú. To nadprirodzené trvá. Dávame ich Tebe, Otče, v Ježišovom Mene, amen.

²⁴⁶ No, je mi ľúto, že som vás držal trochu nad čas, a som si istý, že ... Cítite sa dobre? No, to zhromaždenie niekedy musím sekať a natískať. No, vám, ktorí ste zodvihli svoje ruky a veríte v Pána Ježiša, budete mať službu krstu, nazdávam sa, dnes večer. Alebo áno, myslím, že tie bazény sú napustené, ak to chcete práve teraz, a odevy a tak, sú pripravené. Ak si prajete byť pokrstení práve teraz, kedykoľvek, sme tu, aby sme to učinili. A teraz potom krájaní, a sekaní ... Ďakujeme vám, prichodiacim v našich bránach, ktorí prichádzate do obecnstva s nami dnes ráno okolo Slova Božieho. Ceníme si váš príchod. Nech vás Pán žehná. Som rád, že ste tu boli.

²⁴⁸ Vidím tam sedieť vzadu v budove môjho priateľa, nevidel som ho dlhý čas. Dokonca si nepamätám meno toho chlapca. On je môj dobrý priateľ. On je bratranec dievčaťa, s ktorým som zvykol chodiť, Márii Francisco. Nevie si spomenúť, ako sa volá. Zodvihol by si ruku? Sme radi, že ťa tu máme a nech ťa Boh žehná. Ten chlapec je kresťanom mnoho rokov. A ja som ...

Môj dobrý priateľ tu, Jim Pool. Kofkí z vás tu ste počuli zmieniť sa o Jimovi Poolovi, mojom priateľovi z detstva. Jeho syn a manželka ...

A Donny, neviem si spomenúť na jeho druhé meno, Gard ... Gard, Donny Gard a jeho milá manželka oni sú tu. Včera nás boli navštíviť. Sme tak radi, že ich tu máme dnes ráno.

A myslím, že toto je zvláštne, ten brat, ktorý sedí rovno tu, pri bratovi Wayovi. A, ó, rovno tu, možno sa mýlim, ale niekedy zabúdam na tváre. A som rád, že vás tu všetkých máme dnes ráno.

²⁵² A teraz, predtým, ako odídeme, po tom krájaní... A viete, Biblia hovorí, že Slovo Božie ... Ako to rozhodnutie, to je ako kameň, ale vy musíte mať toho kamenára, aby to otesal na ten svoj tvar ... Rozumiete? A v liste Židom vo 4. kapitole je povedané, „Slovo Božie, ostrejšie a mocnejšie ako dvojsečný meč.“ To krája, obrezáva, odsekáva prebytok, „Dokonca je rozlišovateľom myšlienok a úmyslov srdca“, Slovo Božie a ono krája.

No, tak len uctievajme, zaspievajme moju obľúbenú starú pieseň, jednu z mojich obľúbených, „Milujem Ho, milujem Ho.“ Koľkí Ho skutočne milujete? Je mi jedno, či si kresťan alebo nie, povedz, „Milujem Ho, pretože On prv miloval mňa.“ Spievajte to teraz všetci spolu.

*Milujem Ho, milujem Ho,
pretože On prv miloval mňa,
a vykúpil mi spasenie na Golgote.*

²⁵⁴ Či to nemilujete? Zaspievame to znovu a zatiaľ, ako to spievame, potráste si s niekým pri vás ruky, nevstávajte, len povedzte, „Nech ťa Boh žehná brat, niekoho okolo teba, aby sa tak každý cítil vítaný, to je naše uvítanie tu v modlitebni odo mňa, od každého jedného z vás. V poriadku.

*Milujem Ho, milujem Ho,
(Nech ťa Boh žehná, brat)
pretože On prv (Boh nech ťa žehná)...
a vykúpil mi spasenie na Golgote.*

Skloňme svoje hlavy a hmkajme to. [Brat Branham začína hmkat', „Milujem Ho“ - pozn. prekl.]

No, podajte Jemu ruku, ľahko. No, či nie je On nádherný? Áno.

²⁵⁶ [Nejaký brat hovorí v neznámom jazyku - pozn. prekl.] Budťe skutočne úctiví... Ježiš povedal, „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria. Budú hovoriť novými jazykmi, ak vezmú hadov, alebo budú piť smrtonosné, neuškodí im, dokonca ani nehoda, alebo výbuch im neuškodí. Budú klásť svoje ruky na chorých a uzdravia sa.“ Len čakajte chvíľku, vidzme, či príde na toto výklad. Ak sú cudzí v našich bránach,

čakáme, či Pán povie niečo ku nám cez toto posolstvo. [Nejaký brat dáva výklad – pozn. prekl.] Výklad, [Výklad pokračuje – pozn. prekl.] Ten výklad je to, čo povedal tento muž, a tak tá osoba tu by nemusela vedieť, čo to je. To je Duch, to sa deje tu v modlitebni, prichádza posolstvo ku ľuďom. Modlime sa.

²⁵⁷ Nebeský Otče, ďakujeme Ti za toto, nevediac, že niekto, niekde, že Ty si hovoril niekde do srdca, a to zavolalo znovu, dokonca pri ukončovaní posolstva, to povedalo, nazval Si ich svojimi deťmi, pretože Ty si ich zavolať, a oni boli možno hotoví odísť bez toho, že by Ťa prijali.

A toto ... To posolstvo znovu prichádza, tak modlíme sa, Nebeský Otče, aby si udelil túto veľkú porciu Tvojho Ducha na kohokoľvek, kto to môže byť. Vôbec si nepovedal ich mená, Ty si len vypovedal. A tak, Otče, možno to je spôsob, ako to chceš. A my sa len modlíme, Otče, aby bola udelená Tvoja vôľa tejto osobe, alebo týmto osobám, ktokoľvek oni sú, aby to mohlo prísť do toho posledného zavolania. Modlím sa, Otče, aby to nebolo, ale že dnes ráno, ak to oni prijmu a uveria celým svojím srdcom, potom, ako počuli to posolstvo, ktoré si Ty vypovedal a povedal, a potom, nech to smú prijať ako plný pohár, aby prijali Ducha. Nech povstanú a nech sú pokrstení v Mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a nech sú sladko naplnení Duchom Svätým a vedení do života služby a šťastia. Porúčam to teraz Tebe, Otče, to zhromaždenie v Ježišovom Mene. Amen.

²⁵⁸ Tie posolstvá niekedy hovoria ku niekomu, my nevieme, kto oni sú. Niekedy je povedané, kto oni sú, ale možno niekto tu, možno začal odchádzať bez toho. A keď to robíte, pamätajte, to je Duch Svätý, hovoriaci v jazyku, že môže vziať nejakú inšpiráciu, ten istý, ktorý to vypovedal, a to isté je vyložené. A pamätajte, cez čo som práve prešiel, keď som to čítal, „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“ Vidíte? To je medzi veriacimi. Neveríme, že všetci ľudia to musia robiť. Veríme, že to padá na cirkev, medzi ľuďmi. Niekedy tu prichádzajú ľudia, nikdy o niečom takom nepočuli a padá na nich Duch Svätý a oni vydajú posolstvo, a sú uzdravení ľudia, ktorí tu sedia a zomierajú s rakovinou a všetkými možnými druhmi nemocí a vecí a rovno sa navracajú. To je Duch Svätý medzi svojimi ľuďmi.

Či Ho milujete? Amen. Ja Ho tiež milujem. Dúfame, že vás večer uvidíme. A teraz brat Neville, odovzdávam službu bratovi Nevilleovi, nášmu pastorovi.

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v auguste 2013.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí